

Nr 259.

Av herr **Kvarnzeli**us m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts
förslag till kommunalskattelag m. m.

Genom Kungl. Maj:ts proposition nr 191 med förslag till kommunal- skattelag och därmed sammanhängande följdpropositioner har för riksdagen framlagts en fråga, som sedan mer än två årtionden varit föremål för statsmakternas uppmärksamhet. Behovet av ingripande reformer i vårt kommunala skatteväsende har sedan länge varit känt och erkänt, och det torde knappast råda mer än en mening därom, att detta behov under de senaste åren framträtt med ökad styrka, i det att genom förskjutningarna i penningvärdet den hittillsvarande kommunala beskattningens brister blivit ytterligare försvårade. Det skulle under sådana förhållanden utan tvivel vara mycket önskvärt, om man kunde nu komma till en verklig lösning av denna betydelsefulla fråga. Emellertid är Kungl. Maj:ts förslag i åtskilliga avseenden sådant, att det efter vår mening icke synes möjligt att antaga detsamma, vare sig i dess helhet eller i flera av dess väsentliga delar.

Föredragande departementschefen har å ett ställe i propositionen nr 191 (s. 237) sammanfattat de allmänna riktlinjerna för ett kommunalt skatteprogram så, att detsamma bör avse dels att på ett med rättvisa och billighet överensstämmande sätt fördela skattskyldigheten mellan medlemmarna inom en och samma kommun, dels att uppnå rättvisa även i förhållandet kommunerna emellan. I sistnämnda avseende berör departementschefen på förevarande ställe endast kommunernas rätt att tillgodogöra sig var och en sina skatteköllor, men principen för honom sedan även in på

skattebördans utjämning mellan kommunerna. Till dessa allmänna riktlinjer vilja vi för vår del giva vår fullständiga anslutning. En kommunal skattereform måste även efter vår mening gå ut på så väl en skattereglering inom kommunerna, genom vilken tillbörlig lättnad beredes för de mindre bärkraftiga kommunmedlemmarna och i all synnerhet för de inkomst- och löntagare, vilka nu äro allt för tungt beskattade i förhållande till andra skattskyldige, som även en utjämning så långt lämpligen ske kan av skattetrycket mellan de olika kommunerna, till lindring för de kommuner som nu äro abnormt hårt betungade. Men vi måste allvarligt ifrågasätta, huruvida de förslag, som nu av Kungl. Maj:t framlagts, verkligen äro av den beskaffenhet, att de kunna anses giva den lämpligaste lösningen av den stora frågan.

*De kungliga
förslagen
innebära
icke en full-
ständig re-
form.*

Det faller genast i ögonen, att av de två allmänna riktlinjer, som finansministern i nyss anförda yttrande uppställt för sitt program, den ena, nämligen utjämningen mellan kommunerna, egentligen icke blivit närmare utförd. Den kungliga propositionen inskränker sig i detta avseende till att — genom avsättande av en del av den föreslagna kommunala progressivskatten till förfogande för statsmakterna — bereda medel till åtgärder för en sådan utjämning. Huru dessa medel sedermera skola användas, lämnas däremot fullständigt öppet. I lagtexten förmåles endast, att ifrågavarande del av progressivskatten skall användas »i den ordning, varom särskilt stadgas», men förslag om sådana stadganden äro avsedda att framläggas först vid en kommande riksdag, och propositionens motivering ger icke någon som helst antydning om de principer, som regeringen tänker sig för dessa blivande förslag. Det blir anledning att längre fram i annat sammanhang återkomma till denna fråga. Här måste emellertid till en början framhållas, att det kungliga förslagens skatteprogram på detta sätt blivit synnerligen ofullständigt på det ena av de två huvudområden, som förslaget avser att behandla.

Icke heller i fråga om skatteregleringen inom kommunerna innefattar förslaget ett fullständigt program så till vida, som det lämnar å sido både »länskommunerna» och väghållningsdistrikten och i detta avseende uteslutande sysselsätter sig med grunderna för beskattningen inom de egentliga primärkommunerna. Anledningen är, såsom finansministern anför i propositionen nr 191 (s. 255), att frågan om väghållningsbesvärets omläggning varit föremål för särskild utredning av en för detta ändamål tillsatt kommitté, vars förslag han karaktäriserar så, att det går ut på att lägga den egentliga kostnaden för väghållningen på länskommunerna. Självt har finansministern icke tagit ståndpunkt till denna fråga. Det må

vara förklarligt, att så ej skett, så mycket hellre som kommittéförslaget blivit föremål för mycket delade meningar och fråga torde vara, om det utan ingående överarbetning kan läggas till grund för en blivande lagstiftning. Men under sådana förhållanden saknar man för närvarande alla möjligheter att förutse, huru landstings- och vägskattefrågorna i sinom tid komma att lösas. Och härigenom har ännu en påfallande lucka kommit att uppstå i finansministerns förslag även i nu omhandlade del, en lucka, som måste betänkligt försvåra bedömandet av den föreslagna skatteregleringen inom primärkommunerna. Så väl landstingsskatten som vägbeskattningen utgöra betydande delar i den kommunala skattebördan, och denna kan icke i sin helhet överblickas, utan att även ifrågavarande skatter tagas i beräkning. Alldeles särskilt gäller detta om väghållningsbesväret på landet, som enligt nuvarande bestämmelser utgår efter helt andra regler än den allmänna beskattningen inom kommunerna. Kungl. Maj:t har nu genom proposition nr 358 föreslagit vissa ändringar i sagda lag, men dessa äro väsentligen av formell art, i det att de egentligen gå ut på att lösa vägbeskattningen från dess hittillsvarande samband med bevillningen — vilken enligt Kungl. Maj:ts förslag skulle upphöra — medan vägbeskattningen i sak skulle tills vidare bibehållas i stort sett efter nu gällande normer för dess fördelning på olika kategorier av skattskyldiga. Dessa normer innebära, att repartitionen av sagda beskattning drabbar i främsta rummet jordbruksfastighet och därefter annan fastighet betydligt starkare än inkomst: på jordbruksfastighet påföres en vägfyrk för varje 100 kronor av fastighetens taxeringsvärde, på annan fastighet en fyrk för varje 200 kronor av dess taxeringsvärde, på inkomst en fyrk för varje 30 kronor av den beskattningsbara delen därav. Här ligger uppenbarligen en avsevärt förhöjd kommunal tunga för jordbruksfastigheter och andra fastigheter på landet i jämförelse med motsvarande tunga på inkomst, och så länge en sådan särskild vägbeskattning består, bör den uppenbarligen tagas i beräkning vid fördelningen av den allmänna kommunala beskattningen mellan dessa olika kategorier av beskattningsföremål. Så har emellertid *icke* skett i den kungliga propositionen. I de tabellariska beräkningar över det föreslagna skattesystemets verkningar för olika kategorier av skattskyldiga, som finnas bifogade propositionen nr 191, har likaledes vägbeskattningen — liksom landstingsskatten — lämnats helt och hållet utanför. Frånsett de anmärkningar, som i andra avseenden kunna göras mot ifrågavarande tabeller, bör följaktligen observeras, att de redan på grund av sin begränsning till den allmänna kommunala beskattningen icke kunna lämna någon bild av den kommunala skattetungan i dess helhet.

Av vad nu anförts framgår, att det kungliga förslaget i själva

verket avskilt betydelsefulla delar av det kommunala skatteproblemet, nämligen sättet för en utjämning kommunerna emellan samt landstingsskatte- och vägskattefrågorna, och att det huvudsakligen är att betrakta såsom ett försök att genomföra en onläggning av skatteväsendet inom de egentliga primärkommunerna. Det torde kunna ifrågasättas, huruvida en sådan uppdelning kan anses lycklig eller riktig med hänsyn till det nära samband, som förefinnes mellan samtliga dessa sidor av problemet, och som här ovan särskilt blivit belyst i fråga om vägbeskattningen. I varje fall lär det få anses uppenbart, att när skatteregleringen inom kommunerna sålunda blivit framlagd såsom en väsentligen isolerad fråga, denna icke framträder i det fulla sammanhang, som skulle varit högeligen önskvärt för en allsidig prövning av förslaget och dess konsekvenser på övriga områden av den kommunala skattelagstiftningen.

Huvudspörsmålet måste emellertid bliva, huruvida det kungliga förslaget, sådant det nu föreligger, blivit utarbetat på sådant sätt och är byggt på sådana grunder, att det även med sin begränsning bör av riksdagen antagas.

Den förberedande behandlingen otillfredsställande.

I förstnämnda avseende kunna vi ej underlåta att med styrka framhålla, vad som redan blivit anmärkt så väl vid remissen av huvudpropositionen som i övrigt under den offentliga diskussionen, nämligen att det nya kommunala skattesystem, som nu föreslås, icke genomgått en sådan förberedande prövning, som i ett dylikt betydelsefullt och invecklat ärende måste vara alldeles särskilt behövlig. Visserligen hava utredningar och förslag rörande vissa kommunala skattefrågor år 1917 blivit avgivna av särskilt tillkallade sakkunnige — Eisermann-v. Wolckers förslag och Landens förslag — samt på sin tid remitterats till yttrande så väl av vederbörande statsmyndigheter som av landsting, hushållningssällskap, handelskammare m. fl. företrädare för kommunernas och näringslivets intressen. Och visserligen anför departementschefen nu i propositionen nr 191 (sid. 241), att de sakkunnigas uppslag ävensom av dem avvägabragta utredningar och utarbetad lagtext »legat till grund för ärendets vidare beredning inom departementet», samt att »så stora delar av dessa till myndigheters yttranden utställda förslag kunnat tillgodogöras, att förnyad remiss icke — fränsett vissa delar — behövt ifrågakomma». Men detta uttalande, som uppenbarligen tillkommit på grund av väntade anmärkningar i denna punkt, kan efter vår mening icke i någon mån undanröja sagda anmärkningar. De utlåtanden, som avgåvos över 1917 års sakkunniges förslag, hava i och för sig till stor del fått en avfattning, som måste anses göra dem mindre än vanligt vägledande — detta beroende dels därpå, att de sak-

kunnige splittrat sig på två starkt skilda linjer, vilket ej kunde undgå att försvåra ett bestämt ställningstagande, och dels därpå, att ingen av de framlagda utredningarna utmynnat i fullt slutförda förslag; Landén har för sin del själv betecknat sitt förslag såsom »ett utkast», och man behöver i övrigt endast erinra om att varken Eisermann-v. Wolcker eller Landén framlagt något förslag om de repartitionstal, som skulle tillämpas för de av vardera tänkta olika skatteformerna. Det är betecknande, att departementschefen själv rubricerar sin redogörelse för de inkomna utlåtandena såsom »principuttalanden». Härtill kommer emellertid framför allt, att om även det kungliga förslaget naturligt nog »tillgodogjort» sig vad som funnits användbart av dessa förarbeten, så har dock departementschefen själv på ett annat ställe i propositionen (s. 242) direkt förklarat, att han »icke kunnat i huvudsak ansluta sig till något av de föreliggande förslagen». Denna senare förklaring är obetingat riktig. Det kungliga förslag, som nu förelagts riksdagen, är »i huvudsak» ett helt annat förslag, som på avgörande punkter skiljer sig från vart och ett av de sakkunniges. Det upptar två nya skatteformer, vilka icke förordats av någon av de sakkunnige: näringsskatten och den kommunala progressivskatten; det har i viktiga detaljer gjort förändringar även i fastighetsskatten i förhållande till bada sakkunnigeförslagen; det fastslår för första gången vissa repartitionstal mellan de olika skatteformerna; och det innebär sålunda *såsom helhet* ett väsentligen nytt skattesystem. Av detta nya skattesystem har endast förslaget om näringsskatt blivit i någon mån remitterat till yttrande, nämligen till kamrarrätten — de »frågor» om *principerna* för en eventuell näringsskatt, som på hösten 1919 utsändes till vissa näringskorporationer, voro så allmänt avfattade, att de icke kunde giva något egentligt resultat, såsom också tydligt visade sig av de inkomna svaren — och kamrarrätten har för övrigt för sin del *avstyrkt* detta förslag, på sätt som längre fram skall beröras. Det saknar icke sitt intresse, att när kamrarrätten sedermera fått i uppdrag att avgiva utlåtande över tvenne andra förslag, rörande ändringar i förordningarna om inkomst- och förmögenhetsskatt samt om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering, vilka ändringar satts i samband med det stora skatteförslaget, ämbetsverket funnit sig böra inledningsvis anmärka, att det icke haft »att yttra sig över förslaget till kommunalskattelag», och att det därför »icke ansett sig böra ingå i sakligt bedömande» av de föreslagna ändringarna i skatte- och taxeringsförordningarna».

Vad som sålunda brister i allsidig förberedande behandling av det nya skatteförslaget kan uppenbarligen icke ersättas av det samråd med sex tillkallade sakkunniga riksdagsledamöter, som ägt rum under finans-

ministerns ledning på hösten 1919. Det torde vara tillräckligt att erinra om, att detta samråd försiggått i form av muntliga föredragningar och överläggningar, men icke utmynnat i något av de sakkunnige skriftligt sammanfattat uttalande, samt att hela den vidlyftiga frågans behandling av de sakkunnige koncentrerats till tre jämförelsevis korta serier av sammanträden — i början av augusti, i slutet av oktober och början av november samt i mitten av december. För övrigt hava av de sex sakkunnige två avgivit reservationer mot viktiga huvudgrunder i förslaget och två andra mot den föreslagna progressivskatten, i den del den avser att bereda medel för skatteutjämning mellan kommunerna.

Det kan icke undgå att framkalla de största betänkligheter, när riksdagen nu inbjudes att besluta en fullständig omläggning av grunderna för primärkommunernas skatteväsende, utan att riksdagen vid ärendets behandling har tillgång till några uttalanden eller utlåtanden rörande detta ingripande förslag eller dess huvudsakliga grunder från administrativa och kommunala myndigheter eller från hushållningssällskap, handelskammare och andra korporationer, representerande de näringsintressen, som så starkt beröras av förslaget. Redan av denna grund må det vara tillåtet att draga i tvivelsmål, huruvida förslaget kan anses vara moget att av riksdagen antagas.

Detta tvivelsmål förstärkes ytterligare vid en granskning av förslagets sakliga innehåll.

*Anslutning
till vissa
delar av
förslaget.*

Av de åtgärder, som i den kungliga propositionen föreslås till genomförande av den förutnämnda riktlinjen om rättvisa och billighet vid fördelningen av skattebördor inom kommunerna, äro många efter vår mening av den art, att de förtjäna anslutning. Så är förhållandet med den kommunala progressivskatten så till vida som densamma avser att direkt komma vederbörande kommun till godo för att ingå bland de kommunens inkomster, som först skola tagas i beräkning, innan det för uttaxering erforderliga beloppet bestämmes. På sätt föredragande departementschefen utvecklat (propositionen nr 191, s. 247—249) anse vi, att principen om progression bör erhålla någon plats inom det kommunala skattesystemet, om ock efter en annan och försiktigare avvägd skala än i statsbeskattningen, samt att detta ej lämpligen kan ske annat än genom en fristående skatt, avskild från den efter olika kommuners växlande behov starkt växlande skatterepartitionen och byggd på taxeringen till statens inkomst- och förmögenhetsskatt. Vidare äro vi fullt ense med den kungliga förslaget rörande behovet av en utsträckning och omläggning av de skattefria avdragen, vilka även efter i år antagna förändringar äro avgjort otillräckliga och därjämte i sin anordning ej tillfredsställande; vad Kungl.

Maj:t i denna del nu förordar synes oss vara synnerligen påkallat för att på den vägen lätta de mindre bärkraftiga kommunmedlemmarnas skattebörda. Slutligen äro även vi av den meningen, att å andra sidan vissa skatteällor, som hittills varit undandragna från den kommunala beskattningen eller icke på tillbörligt sätt tillvaratagits, böra dragas in under taxering och utdebitering. I förstnämnda avseende biträda vi obetingat förslaget att kommunal beskattning av utdelning på aktier, vilken vid 1919 års lagtima riksdag provisoriskt beslöts i avvaktan på en fullständigare reform, bör bibehållas i kommunernas skattesystem, och vi kunna likaledes i princip förena oss om en utsträckning av statens skattskyldighet till kommunerna beträffande vissa nu undantagna kategorier av dess egendom och rörelse. Såsom hittills otillräckligt utnyttjade skatteällor hava sedan länge erkänts jordbruksfastighet och annan fastighet; det framstår för oss liksom för Kungl. Maj:t såsom nödvändigt att en reform i denna del av den kommunala beskattningen genomföres.

Men för vinnande av sitt syfte i sistnämnda punkt har den kungliga propositionen slagit in på en väg, som synes oss mycket vanskelig. Propositionen har i sin omläggning av fastighetsbeskattningen icke åtnöjt sig med att söka praktiskt avhjälpa de erkända bristerna i nuvarande ordning utan uppbyggt en fullständigt ny kombination av fastighetsskatt och inkomstskatt på teoretisk grund, principen om »intressebeskattning». Den har därjämte enligt samma teoretiska princip föreslagit en annan intressebeskattning, näringskatten. Det är framför allt i dessa förslag som efter vår mening den otillfredsställande beredningen och utformningen av det nu framlagda nya skattesystemet kommer till synes.

*Frågan om
intressebe-
skattning.*

Det torde icke vara anledning att inom den begränsade ramen för en riksdagsmotion söka upptaga en skatteteoretisk diskussion, så mycket mindre som av propositionens egen, för övrigt tämligen fragmentariska redogörelse för den ifrågavarande intresseprincipens behandling inom finansvetenskapen synes framgå, att under senare tid en bestämd opposition börjat göra sig gällande mot den obetingade giltigheten av en sådan princip. Vi skola åtnöja oss med att framhålla en enda synpunkt, som har direkt betydelse för Sveriges nu föreliggande kommunala skatteproblem. Även om man utgår från principen om kommunmedlemmarnas »intresse» såsom grund för beskattningen, torde det svårigen kunna bestridas, att ett sådant intresse finnes för *samtliga* kommunens medlemmar, enär dess anstalter och anordningar av olika slag komma *alla* till godo, och att det måste bli förenat med de största svårigheter att gradera detta intresse så, att från *en sådan utgångspunkt* vissa kategorier skola särskilt beskattas, medan

andra fritagas. Man observerar också, att en av de tyska auktoriteter, som i propositionens omförmälda redogörelse anföras (utgivaren av Finanz-archiv, Georg Schanz), uttryckligen underkännt den uppfattning, som göres gällande i propositionen, nämligen att fastighetsägare och näringsidkare skulle draga särskilt stor nytta av de kommunala välfärdsanstalterna, och utdömer den såsom felaktig.

I själva verket synes också propositionens författare även för sin del hava haft en känning av intresseprincipens osäkerhet såsom grund för den nya fastighets- och näringsbeskattningen, i det att denna beskattning karaktäriseras ej blott såsom intressebeskattning, utan också såsom beskattning av »objekt»: fastigheter och näringsföretag såsom sådana. Med denna vändning befinner man sig så till vida på fastare mark som ju redan vår nuvarande beskattning av jordbruksfastighet och annan fastighet är lagd såsom objektbeskattning. Det torde knappast från något håll bestridas, att en sådan allt jämt bör ingå i det kommunala skattesystemet, bland annat på grund av kommunernas särskilda behov av vissa skattekällor, vilka icke äro i samma grad som inkomsten beroende av växlande konjunkturer. När man vid försvaret för propositionen lagt så mycken vikt vid att framhålla, att ett kommunalt skattesystem ej lämpligen bör eller kan grundas ensamt på inkomsten, »förmågeprincipen», synes denna bevisföring därför skäligen överflödig. Frågan gäller icke, om objekt-skatte skola finnas vid sidan av beskattning efter inkomst eller förmåga — därom torde allmän anslutning kunna vinnas — utan *huru* de skola anordnas för att uppfylla kravet på »rättvisa och billighet», och i det nu aktuella fallet: huruvida det sätt, varpå den kungliga propositionen vill lägga den nya beskattningen av jordbruksfastighet, annan fastighet och näringsföretag, kan anses sakligt motiverat och för dessa skatteobjekt »rättvist och billigt». Vid prövningen härav måste hållas i minne, att även »objektprincipen» i grunden endast är en form, som samhället tilllämpar av praktiska och lämplighetsskäl, och som i och för sig icke ger någon ledning för att bestämma, huru långt beskattningen efter denna princip kan utsträckas. Detta måste dock alltid avgöras med hänsyn till rättvisans och billighetens krav i fråga om dem, som skola betala skatten, eftersom till sist varje skatt på objekt — jordbruk, fastighet och näring — utgöres av objektens innehavare eller ägare: jordbrukaren, fastighetsägaren och näringens idkare.

*Intressebe-
skattningen
på jord-
brukare,
fastighets-*

Enligt det i propositionen föreslagna skattesystemet skola alla kommunmedlemmar efter samma grunder taxeras till inkomstskatt för sin efter kommunalskattelagen taxerade inkomst (efter vederbörliga avdrag)

samt därjämte till kommunal progressivskatt, i den mån den beskattningsbara inkomsten enligt förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt till staten överstiger 3,000 kronor. Vid sidan härav skall fastighet påföras skattekronor med sex procent på fastighetens taxerade »jordbruksvärde», med tre procent av dess »skogsvärde» och med $4\frac{1}{2}$ % av dess taxerade värde i övrigt. Ny allmän fastighetstaxering skall ske år 1921, och till grund för sådan taxering skall läggas »allmänna saluvärdet» i orten. Likaledes skall varje näringsföretag — med undantag för jordbruk samt vissa kommunikations- och statsföretag — påföras skattekronor med tre procent av ett särskilt beräknat »näringssskattekapital». Samtliga sålunda erhållna skattekronor ingå jämte skattekronorna för den kommunala inkomstkatten i lika repartition vid utdebiteringen för kommunens allmänna behov.

ägare och
närings-
idkare.

I den offentliga diskussionen har detta system karaktäriserats såsom en dubbelbeskattning av jordbrukare, fastighetsägare och näringsidkare till skillnad från andra skattskyldiga. Departementschefen anför i sin motivering (propositionen nr 191, s. 252), att detta skulle vittna om en missuppfattning, och såsom grund härför åberopas, att genom intressebeskattningen åstadkommes en ökning av antalet skattekronor, vilket medför mindre utdebitering på varje skattekrona, varav följer »endast någon förskjutning av skattetrycket över på de intressebeskattades sida». Invändningen går uppenbarligen på sidan om saken. Om även en ökning av antalet skattekronor kan förminska utdebiteringen på varje skattekrona, så är detta en sak för sig — som för övrigt kräver sin särskilda behandling — men därmed undandöljes icke, att genom det kungliga förslagets intressebeskattning jordbrukare, fastighetsägare och näringsidkare, i olikhet med övriga skattskyldiga, få ingå i den allmänna repartitionen två gånger för samma skattekölla, om ock under olika namn, nämligen dels med det taxerade värdet av fastigheten respektive näringen såsom sådana, dels med den inkomst, som härrör från samma fastighet eller näring. En sådan metod innebär utan all fråga faktiskt en dubbelbeskattning, såväl i fråga om näring, som beträffande fastighet, i den mån icke skattekronorna för inkomst av fastigheten överskjuta de skattekronor, som påförts för fastighetens taxeringsvärde. Jämfört med nuvarande ordning betyder systemet, att en jordbrukare först och främst taxeras med hela det antal skattekronor för sin fastighets jordvärde, som nu ensamt påföres honom, och därjämte såsom ett plus med nya skattekronor för hela sin inkomst (frånräknat de för alla stadgade avdragen); att ägare av annan fastighet får sin nuvarande beskattningsgrund för fastigheten minskad med $\frac{1}{2}$ procent på dess taxeringsvärde, men sedan därjämte taxeras för hela inkomsten (med nyssnämnda avdrag); samt att näringsidkaren förutom sin taxering för inkomst efter nuvarande grunder

får sig pålagd en fullständigt ny taxering med tre procent av närings-skattekapitalet.

Förbättringar i taxeringsväsendet av grundläggande vikt.

Att endast på intresseteorien osäkra grund uppkonstruera ett sådant skattesystem kunna vi icke anse berättigat. Frågan måste betraktas och behandlas från praktiska synpunkter. Om beskattningen av jordbruksfastighet, annan fastighet och näring nu icke är tillfredsställande — var ligger felet, och vilken väg bör man gå för att på lämpligaste sätt avhjälpa det samma? Den första och oumbärliga grunden för ett rationellt bedömande av detta skatteproblem är efter vår mening förbättringar i själva *taxeringsförfarandet*. Mot dess brister i vad angår taxeringen för inkomst- och förmögenhetsskatt till staten hava gjorts berättigade anmärkningar, som särskilt riktat sig mot beräkningen av jordbrukares, fastighetsägares samt näringsidkares beskattningsbara inkomst. Då deklarationerna för stats-skatten faktiskt äro av grundläggande betydelse även för taxeringen till kommunal beskattning, måste en reform på detta område också omedelbart återverka på denna senare beskattning. Nu har Kungl. Maj:t genom särskild proposition nr 400 framlagt förslag i sådan riktning, avseende ändringar såväl i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt som i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering. I dessa ändringsförslag ingår bl. a. utsträckt uppgiftsskyldighet för jordbrukare, fastighetsägare och näringsidkare, för att möjliggöra bättre kontroll över förhållandet mellan bruttoinkomst och tillåtna avdrag för omkostnader, samt föreskrift om nya bilagor till deklarationsformuläret, i vilka bilagor vederbörliga specifikationer skola införas. Frånsett förslagets formella anpassning efter det i kommunalskatteförslaget ingående skattesystemet synes oss denna reform vara förtjänt att omedelbart antagas och i den mån så kan prövas behöfligt och lämpligt ytterligare fullföljas. Men ju mera effektiv den blir, desto mera måste den också inverka på frågan om en utsträckt kommunal beskattning för jordbrukare, fastighetsägare och näringsidkare. Vi kunna icke underlåta att som vår mening uttala, att varje bedömande av dessa skattskyldigas skatteförmåga efter nya normer mer eller mindre hänger i luften, innan man gjort vad som kan göras för att få deras taxering i möjligaste mån effektiv, och att en reform i detta avseende hade bort föregå framläggandet av ett nytt skattesystem i stället för att nu framkomma såsom bihang till ett skatteförslag, som i sina beräkningar över det nya skattesystemets verkningar utgår från det hittillsvarande bristfälliga taxeringsförfarandet.

Dessa beräkningar äro framlagda i ett antal tabeller, bifogade propositionen nr 191 och grundade på 1918 års provtaxering inom ett tjugotal kommuner eller delar av kommuner inom skilda delar av landet. Det är på siffrorna i nämnda tabeller som propositionens motivering stöder det förut nämnda uttalandet, att den föreslagna inkomstbeskattningen endast skulle medföra »någon förskjutning av skattetrycket över på de intressebeskattades sida». Mot tabellernas beviskraft måste emellertid, på sätt här ovan antytts, göras de starkaste anmärkningar. Den statistiska utredningen har i vad den avser det nya skattesystemets verkningar begränsats till ett ringa fåtal kommuner — siffrorna från detta fåtal kunna svårigen anses på det sätt representativa, som i propositionen gjorts gällande. Vidare erkännes i kommentaren uttryckligen (propositionen nr 191, s. 604), att de framkomna resultaten kunna te sig annorlunda under de förändrade konjunktur- och andra förhållanden, som kunna vara rådande, när reformen en gång skall definitivt tillämpas, ett erkännande, som i och för sig borde utgöra den starkaste varning mot att draga slutsatser av sagda resultat med den säkerhet som skett i propositionen. Provtaxeringen är grundad på 1917 års inkomstdeklarationer, vilket med hänsyn till det sedan sagda år våldsamt sjunkna penningvärdet gör själva ingångssiffrorna i närvarande stund alldeles föråldrade, och på fastighetstaxeringen för 1918, vilken likaledes måste komma att stanna långt efter en taxering efter nuvarande värden. Härtill kommer så behovet av förbättring i taxeringsförfarandet — de numera väckta förslagen äro nyss omnämnda — och man kan tillägga: den förändring i grunderna för taxerings- och prövningsnämndernas sammansättning, som likaledes föreslagits i propositionen nr 400, samt sist men ej minst verkningarna av den nya allmänna rösträtten inom kommunerna vid tillsättandet av sagda nämnder. Med skärpta taxeringsregler har man att vänta högre uppskattning av de skatteällor, som hittills ej tillbörligt utnyttjats, och därmed undanryckes även på detta sätt grunden för de ingångssiffror, på vilka tabellerna blivit beräknade. Alla dessa förhållanden tillsammans synas oss med nödvändighet föra till den slutsatsen, att de propositionen åtföljande tabeller, ur vilka man sökt utläsa de praktiska följderna av kommunalskatteförslaget, *icke* kunna giva någon tillförlitlig ledning för ett sådant bedömande, allra minst av det innehåll, som i propositionen gjorts gällande.

Propositionens statistiska tabeller icke bevisande.

I själva verket saknas alla andra fasta hållpunkter för ett omdöme om förslagets verkningar än de som ligga i dess egna bestämmelser om den förutnämnda dubbla beskattningen av jordbrukare, fastighetsägare och näringsidkare. I samma mån som taxeringen skärpes för dessa skattskyldige, höjes antalet av »skattekrönor» för deras inkomst, med den föränd-

rade grunden för fastighetstaxeringen efter fastigheternas starkt ökade saluvärde ökas likaledes skattekrönorna för fastigheterna, och så kommer dubbelbeskattningen att verka än starkare. Och för näringsidkarna tillkomma de nya skattekrönorna efter tre procent på näringssskattekapitalet. Det bör uppmärksammas, att då näringssskatt enligt förslaget skall utgå, så snart näringssskattekapitalet överstiger 5,000 kronor, för den del av sagda kapital, som överstiger sagda belopp, så kommer denna skatt, med hänsyn till grunderna för näringssskattekapitalets beräkning, att drabba mycket långt ned bland näringsidkarna, ända ned till småhandlande och hantverkare. Så långt som man över huvud taget kan draga några slutsatser om verkningarna av propositionens skattesystem, sammanställt med de genom penningevärdets fall sedan 1917 höjda taxeringarna och deras ofrånkomliga ytterligare höjning efter de nödvändiga skärpningarna i taxeringsförfarandet, måste man efter vår mening antaga, att det kungliga förslaget genomförande skulle generellt taget medföra en högst betydande höjning i skattebördan för alla kategorier av jordbrukare, fastighetsägare och näringsidkare, från de största till de minsta, och en höjning, som måste befaras komma att strida mot grundsatsen om »rättvisa och billighet» vid dessa skattskyldigas beskattning. Utdebiteringens fördelning på ett ökat antal skattekrönor kan, i all synnerhet i de mindre kommunerna, både stads- och landskommuner, där aktiebeskattning och näringssskatt (liksom progressivskatt) i regel icke torde komma att giva så mycket, uppenbarligen icke komma att förebygga dessa verkningar för dem, som skola släppa till de nya skattekrönorna.

*Intresse-
beskattning
och kapital-
beskattning.
Övervält-
ning av
intresse-
skatter.*

Men även ur andra synpunkter, som fullständigt förbisetts i det kungliga förslaget, måste verkningarna av dess beskattningssystem i nu berörda delar bliva betänkliga. Det påvisades under remissdebatten med konkreta exempel, huru genom förslaget intressebeskattning ett kapital, insatt i bank eller placerat i värdepapper, skulle bliva ojämförligt mindre beskattat än samma kapital, om det användes till förvärfv av fastighet, vare sig jordbruksfastighet eller annan, en konsekvens, som i och för sig måste anses uppenbart orimlig, och som dessutom icke torde kunna undgå att avskräcka från skapande av nya småbruk och egna hem, vilket dock statsmakterna anse såsom ett landsintresse att befordra. Likaledes framhölls, huru åtminstone fastighetsskatten för bostadslägenheter och näringssskatten måste leda till »öfvervältning» av den ökade skattebördan på hyresgästerna i fastigheterna och på köpare av näringsidkarens produkter. Därmed framträder svagheten i den argumentering, som förts för att framhålla den föreslagna intressebeskattningens fördelar för inkomst- och löntagare, vilka icke drabbas av densamma. Den minskning i utdebiteringen,

som kan följa för dessa kommunemedlemmar genom tillkomsten av de intressebeskattades särskilda skattekonor, kan lätteligen komma att uppvägas av ökade hyror, ökade pris på förnödenheter och på av hantverkare utfört arbete, och detta mitt under det svåra läge på hyresmarknaden och den stegring i levnadskostnaderna, vari vi nu befinna oss. Vinsten för inkomst- och löntagare av det kungliga förslagens intressebeskattning kan således bliva tämligen illusorisk.

Vad särskilt näringsskatten angår, har förut nämnts, att kammarrätten avstyrkt detta förslag, den enda del av propositionen, som blivit remitterad till dess prövning. Ämbetsverket motiverar sitt ställningstagande ur en synpunkt, som i den här ovan gjorda framställningen icke blivit berörd, nämligen de tekniska svårigheterna vid dess tillämpning. Det torde vara överflödigt att närmare belysa dessa tekniska svårigheter, som vållas av de ytterst invecklade reglerna för näringsskattekapitalets beräkning; de utgöra i varje fall ännu ett betydelsefullt skäl att med den läggning förslaget fått i denna del avböja detsamma.

I samma utlåtande har kammarrätten också fått tillfälle att beröra en annan del av den föreslagna intressebeskattningen, nämligen beskattningen av skog. De grunder, på vilka förslaget härutinnan är byggt, hade i den mån de ingingo i 1917 års utredningar på sin tid blivit mer eller mindre bestämt avstyrkta såväl av kammarrätten som av domänstyrelsen, flera länsstyrelser och hushållningssällskap samt Sveriges skogsägareförbund. I det nu avgivna utlåtandet om näringsskatten vidhåller kammarrätten sitt avstyrkande av förslagens ståndpunkt i denna del. Vid det under sistlidne mars månad hållna skogsmötet gjordes ett uttalande, som hävdar nödvändigheten av skogsbeskattningens ordnande på sådant sätt att den befördrar ett uthålligt skogsbruk, vilket syfte synbarligen anses icke vara tillgodosett genom det för mötet refererade kungliga förslagens regler om den särskilda beskattningen av skogsvärdet. Under sådana förhållanden torde det icke vara skäl att nu acceptera denna del av den kungliga propositionens intressebeskattning.

Den granskning, som i det föregående givits av huvudpunkterna i det kungliga förslaget, torde utgöra tillräcklig motivering för vår i inledningen till denna motion uttalade uppfattning, att en definitiv lösning vid innevarande riksdag av den kommunala skattefrågan i de delar den för riksdagen nu blivit framlagd icke kan av oss förordas på förslagens grund. Då det självfallet icke är möjligt att genom initiativ från riksdagens sida

*Särskilda
anmärknin-
gar mot nä-
ringsskatten
och skogs-
värdebe-
skattningen.*

*Förnyad
prövning
behörlig.*

framlägga andra grunder för en sådan definitiv lösning av ett så omfattande och invecklat spörsmål, måste vi förorda, att detsamma hänskjutes till förnyad, skyndsam och allsidig prövning, så anordnad, att vederbörande statliga och kommunala myndigheter samt företrädare för olika grenar av det ekonomiska och sociala livet få tillfälle att tydligt uttala sin mening.

Det ligger i sakens natur, att Kungl. Maj:ts förslag, vilket på ett så förtjänstfullt sätt sammanfört materialet från tidigare förarbeten, därvid bör tjäna som utgångspunkt. Men problemet bör efter vår mening upptagas utan den förutfattade skatteteoretiska ståndpunkt, som satt sin prägel på den kungliga propositionen om kommunalskattelag. Fastmera lär det vara nödvändigt, att denna numera även inom vetenskapen omstridda teori blir föremål för en ingående granskning, samt att principerna för reformen över huvud taget prövas efter praktiska grunder med hänsyn till deras verkningar för olika kategorier av skattskyldige och med tillgodogörande av den praktiska erfarenheten om vårt lands säregna förhållanden. Vi hänvisa i övrigt till de synpunkter, som här ovan gjorts gällande vid diskussionen av det kungliga förslagens huvudpunkter.

*Provisoriska
åtgärder.*

Emellertid synes det oss uppenbart, att den sålunda erforderliga förnyade behandlingen av frågan om en slutlig reform icke får undanskjuta det ingripande, som redan nu kan ske till förbättring av bestående kommunala skatteordning. Bristerna i densamma äro så påtagliga, ojämnheten i skattebördans fördelning i flera avseenden så betänklig, att statsmakterna böra känna sig förpliktade att i avvaktan på en definitiv nyordning oförtövat gripa sig an med provisoriska reformer i hela den utsträckning, som kan finnas möjlig. I själva verket utgör även för detta ändamål den kungliga propositionen en god utgångspunkt. Såsom i det föregående framhållits, äro vissa betydelsefulla delar av densamma så lagda, att deras sakliga innehåll bör kunna vinna allmän anslutning. Under sådana förhållanden erbjuder sig helt naturligt den tanken, att man bör söka omedelbart tillgodogöra vårt skatteväsende dessa partier av Kungl. Maj:ts förslag genom att bryta ut dem såsom partiella reformer och provisoriskt infoga dem i eller anknyta dem till nu gällande författningar. Det har vid anställd undersökning visat sig, att så utan större svårigheter bör kunna ske, och vi tillåta oss att här nedan framlägga utarbetade förslag i sådant syfte.

I bevillningsförordningen hava sålunda inarbetats de nya regler om skattefria avdrag samt om avdrag för ränta å gäld, som ingå i det kungliga förslaget till kommunalskattelag. Likaledes bibehålles i samma för-

ordning den enligt beslut av 1919 års riksdag införda bestämmelsen, att utdelning å aktier skall vara underkastad kommunal beskattning. Därjämte införas bestämmelser om utsträckt skattskyldighet till vederbörande kommun för statens fasta egendom samt av staten bedriven rörelse i anslutning till propositionens grundsatser. Det torde icke vara behöfligt att här ingå i någon detaljerad redogörelse för det sätt, varpå inarbetningen av ifrågavarande tillägg och ändringar i bevillningsförfordningen skett; vissa formella jämkningar vid överflyttningen till nämnda förfordning av den i propositionen ingående lagtexten äro givetvis föranledda av denna äldre författnings uppställning och terminologi.

Förutom dessa ur Kungl. Maj:ts förslag hämtade förbättringar hava vi ansett oss böra i bevillningsförfordningen föreslå ännu ett betydelsefullt tillägg, nämligen viss utsträckning av den kommunala beskattningen på jordbruk och fast egendom. Det har förut framhållits, att det i propositionen ingående nya systemet för intressebeskattning icke kunnat av oss godtagas, men samtidigt har också erkänts, att jordbruksfastighet och annan fastighet för närvarande i många fall icke tillbörligt utnyttjas vid beskattningen enligt nu gällande regler om den efter fastighetstaxeringen bestämda bevillningsprocenten. För att avhjälpa detta missförhållande, i den mån det för närvarande låter sig göra, hava vi ansett den enklaste och naturligaste utvägen vara, att de nuvarande reglerna om fastighetsbevillningen bibehållas såsom grundläggande, men kompletteras på så sätt, att därest den skattskyldiges till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomst av fastigheten överstiger det till bevillning för fastigheten uppförda beloppet, även den överskjutande inkomsten bevillningstaxeras på samma sätt som annan inkomst.

*Beskattning
av fastig-
hetsinkomst
som över-
skjuter
fastighetens
bevillnings-
taxering.*

Principen har framkommit redan i det förslag, som år 1900 avgavs av 1897 års kommunalskattekommitte, och har sedermera varit framförd i en vid 1919 års lagtima riksdag väckt motion. Mot densamma har såväl tidigare som i den nu föreliggande kungl. propositionen anmärkts, att den ej skipar rättvisa mellan å ena sidan sådana fastighetsägare, vilkas nettoinkomst uppgår till eller överstiger de för den kommunala fastighetsskatten grundläggande procenten av fastighetsvärdet, och å andra sidan sådana fastighetsägare — exempelvis skuldsatta — vilkas deklarerade nettoinkomst icke uppgår till detta belopp. Anmärkningen går emellertid på sidan om den sak det här gäller. Varje garanterad minimibeskattnings av fastighet måste oundvikligen tynga den fastighetsägare, vars faktiska inkomst — vare sig på grund av gäld eller av andra orsaker — icke når upp till det beskattningsbara belopp, som påföres fastigheten såsom sådan. Så är förhål-

landet nu, och så skulle det bliva även efter Kungl. Maj:ts förslag till fastighetsskatt, eftersom även detta förslag bibehåller regeln om påförande av »skattekronor» i procent av fastighetens taxeringsvärde, oberoende av dess gäldbundenhet eller avkastning — för övrigt, såsom nämnt, med samma procent som den nu gällande för jordbruksfastighet och med nedsättning av endast en halv procent (från 5 till $4\frac{1}{2}$ %) för annan fastighet. I detta avseende göres sålunda ingen förändring i nuvarande förhållanden, och Kungl. Maj:ts förslag skulle ej heller innebära någon sådan. Vad vårt förslag däremot ger är skattskyldighet för inkomst, som överskjuter sagda minimibelopp, och som nu är *fri från kommunalbeskattning*. Att detta innebär en förbättring i rätt riktning, kan omöjligen bestridas, och att de nya bevillningskronor, som från sådana överskott tillkomma, bereda lättnad vid utdebiteringen för så väl de jordägare, vilka ej kunna prestera sådana överskott, som även övriga skattskyldige, ligger i öppen dag. Förslaget gör lika litet som övriga av oss framställda yrkanden anspråk på att giva en definitiv lösning, för den händelse genom ny utredning en bättre utväg skulle kunna utfinnas, men det fyller en viktig plats i de provisoriska förbättringarna, emedan det genomför den regeln, att jordbrukare och andra fastighetsägare såväl som övriga skattskyldige skola skatta för *hela* den inkomst, till vilken de kunna taxeras.

Skattetekniskt har principen blivit utförd så, att i bevillningsförordningens 3 kap. — med en ändring av dess rubrik, vilken icke torde kräva någon motivering — bland olika slag av inkomst upptagits även »inkomst av fast egendom» såsom fallande under reglerna för inkomstbevillning, medan å andra sidan stadgats, att vid beräkningen av sådan inkomst avdrag får ske för det genom fastighetsbevillning taxerade beloppet (§ 11, 2 mom., 1:o a). Det hela får härigenom karaktären av en kombinerad inkomst- och fastighetsskatt. För bestämmande av vad som skall räknas till inkomst av fast egendom hava upptagits samma regler som i motsvarande del av det kungliga förslaget (28 § i förslaget till kommunal-skattelag). De allmänna avdrag, som i anslutning till det kungl. förslaget på sätt nyss nämnts föreslagits vid taxering för inkomst, gälla självfallet även för inkomst av fastighet.

*Skogs-
beskatt-
ningen.*

Den av oss föreslagna regeln om bevillning och kommunal skattskyldighet för inkomst av fast egendom skall, i likhet med vad som redan gäller vid den statliga inkomstbeskattningen och nu även införts i den av Kungl. Maj:t föreslagna kommunal-skattelagen, givetvis även gälla inkomst av skog (»skogsbruk»). Härmed uppkommer fråga om denna beskattnings

förhållande till skogsaccisen. Det har syntts angeläget att i en provisorisk skattereform icke göra någon rubbning i accisbeskattningen, då från vederbörande ämbetsverk liksom från skogsbruksnäringens egna företrädare denna skatteform synbarligen ansetts böra bibehållas och eventuellt utvecklas i en moderniserad skogsbeskattning. Emellertid kunna skäl anföras mot att i det fall, då skogsägaren själv avverkar sin skog förpliktad denne dels att såsom avverkare erlägga accis, och dels att vid sidan härav erlägga kommunalskatt för hela den genom avverkningen uppkomna inkomsten. Den enklaste utvägen att undvika detta synes vara, att, då vederbörande skogsägare för verkställd avverkning blivit taxerad till inkomstbevilning, skogsaccis för det avverkade virket icke påföres honom, och att, därest så skulle hava skett, accisbeloppet på skogsägarens framställning avföres ur skogsaccislängden och, om det redan erlagts, återbetalas. Då stadgandet endast är avsett att gälla provisoriskt, torde det lämpligast böra erhålla formen av en särskild författning.

Vad angår fastighetstaxeringen av själva skogen hava, på sätt ovan blivit berört, framkommit så starka tvivelsmål om det kungliga förslagets nya taxering av skogsvärde, att denna nyhet icke gärna kan ifrågakomma i det nu avsedda provisoriet, så mycket mindre som en eventuell förändring i själva skogens och skogsmarkens taxering uppenbarligen måste ingå i ett ordnande av skogsbeskattningen i dess helhet. Det måste ur alla synpunkter anses riktigast att i förväntan på den nya prövningen av hela denna fråga icke nu göra något försök att precisera förändrade regler för ifrågavarande taxering utan låta den praxis, som utvecklats sig på detta område, tills vidare förbli orubbad och obunden. Ej heller påkallas några nya taxeringsbestämmelser genom införandet av bevillningsplikt och kommunal skattskyldighet för statens fastigheter. Taxering av statens fasta egendom skall nämligen redan nu äga rum, om även större delen av densamma hittills varit undantagen från beskattning.

I och med det att inkomst av fast egendom göres kommunalt skattskyldig, blir det behöfligt att giva föreskrifter rörande fördelningen av denna beskattning mellan olika kommuner. Även det kungliga förslaget har haft att taga hänsyn till samma behov. Vi hava, med tillgodogörande av de i propositionen innefattade reglerna i detta avseende, föreslagit erforderliga tillägg och ändringar i bevillningsförfordningen samt de vid densamma fogade »särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen» av innehåll, för det fall att en skattskyldigs inom två eller flera kommuner belägna fastigheter ligga i sambruk, att, om ej tillförlitligare grund kan vinnas för uppdelningen av dylik skattskyldigs inkomst av fastigheterna,

hans samlade inkomst från desamma fördelas till beskattning kommunerna emellan i proportion till fastigheternas taxeringsvärden inom de olika kommunerna samt att, om den skattskyldige haft särskilda kostnader för fastigheter, såsom arrendeavgift, frälseränta och undantagsförmåner, dessa först tilläggas hans inkomst i dess helhet, innan densamma fördelas på kommunerna, och, sedan denna fördelning skett, kostnaderna inom varje kommun avdragas från det inkomstbelopp, som fallit på denna kommun.

Förbättringar i progressivskatten.

Av de nya uppslag i den kungliga propositionen om kommunal-skattelag, som vi funnit böra omedelbart genomföras såsom provisoriska anordningar, återstår den föreslagna kommunala progressivskatten. Det är tydligt, att en sådan skatt ej lämpligen kan infogas i eller anknytas till den nuvarande bevillningsförordningen, utan bör regleras genom särskild författning. Men därjämte lärer det vara skäl att även ur sakliga synpunkter överväga vissa förändringar i Kungl. Maj:ts förslag i denna del.

Det kan ej undgå att frappa, att den kungliga propositionen, fränsett de förut berörda allmänna uttalandena om behovet av en fristående kommunal progressivskatt, icke ingår i någon egentlig motivering av det sätt, varpå denna skatt i förslaget blivit konstruerad. De antydningar, som i kommentaren till de statistiska bilagorna och till de föreslagna repartitionsgrunderna göras rörande progressivskattens avvägning så väl med hänsyn till den föreslagna skatteskalen som i fråga om de influtna beloppens fördelning mellan vederbörande kommun och den för hela landet avsedda skatteutjämningen äro ytterst knapphändiga. I själva verket förefaller det, som om denna sida av det kungliga förslagets kommunala skattereform icke minst lämnar en illustration till de ogynnsamma följderna av den forcering, varmed förslaget blivit utarbetat och framlagt för riksdagen. Det bör för riksdagen vara angeläget att, även om man i princip anser förslaget riktigt och acceptabelt, såsom här ovan uttalats, se till, om det icke i viktiga delar kan behöva jämkas eller preciseras.

Vi hava förut accepterat den grundtanken i förslaget, att progressivskatten skall avses dels till de kommuners behov, inom vilka den uppbäres, dels också till utjämning av skattebördorna kommunerna emellan. Denna fördelning har emellertid i propositionen blivit bestämd på ett sätt, mot vilket starka invändningar kunna göras.

Propositionen bestämmer helt olika fördelningsgrunder för skatten av enskilda och skatten av bolag: till kommunen skulle gå endast 10 procent av skatten från bolag, men 75 procent från övriga, skattskyldige, medan till utjämning avsetts icke mindre än 90 procent av bolagens progressivskatt och endast 25 procent av de enskildes. Skälet

härför är enligt de nämnda korta uttalandena i propositionen, att då progressivskatten av bolag skall utgöras i den kommun, där bolagets styrelse har sitt säte, men denna kommun och bolaget »ofta hava föga med varandra att skaffa», kommunen ej kan »hava några anspråk på att erhålla en mera betydande del av progressivskatten». Men detta resonemang har icke på något sätt trängt till botten av den fråga, som däri beröres. Först och främst är det tydligt, att även om ett bolags styrelse »ofta» har sitt säte i en kommun, med vilken bolaget »har föga att skaffa» — d. v. s. där bolagets egentliga verksamhet icke eller endast till mindre del bedrives — så är detta ingalunda alltid eller ens i regeln förhållandet. Om ett bolag — t. ex. ett industri- eller handelsbolag — bedriver sin verksamhet helt eller till väsentlig del inom den kommun, där bolaget har sitt säte — och antalet sådana fall är med säkerhet övervägande — måste det ovillkorligen te sig såsom en uppenbar orimlighet, att den kommunen skall få uppbära endast en tiondel av bolagets *kommunala* progressivskatt, medan nio tiondelar måste avlämnas till statsverket. Den tankegång, som i propositionen lagts till grund för fördelningen av bolagens progressivskatt, har emellertid icke konsekvent utförts i fråga om enskilde. Det finnes en mängd fall, då exempelvis en enskild bedriver rörelse — industri, handel eller jordbruk — inom annan eller andra kommuner än den, där han är mantalsskriven. Kan det då vara riktigt, att denne enskildes kommunala progressivskatt skall utgöras med sjuttiofem procent till hans mantalsskrivningskommun, medan de övriga kommuner, inom vilka han bedriver sin rörelse, och från vilka inkomsten av denna rörelse kommer, icke få *någon* del av samma progressivskatt? Vi måste anse, att en sådan anordning vore obillig och orimlig. Skall man över huvud taget söka genomföra någon »intresseprincip» vid anordningen av den kommunala beskattningen, vilket ju varit utgångspunkten för hela det kungliga förslaget, då bör väl en sådan intresseprincip i första rummet tillämpas i detta fall, där alla kunna ena sig om dess giltighet, genom att söka så fördela den nya kommunala progressivskatten, att dess övervägande del, både från bolag och från enskilda, kommer de kommuner till godo, från vilka den beskattade inkomsten uttages genom där bedriven rörelse, och vilka härigenom hava ett fullkomligt obestriddigt intresse att kunna tillgodogöra sig ifråvarande skattekölla. Det är efter vår mening högeligen angeläget, att förslaget till progressivskatt omarbetas i sådan riktning, om icke den nya skatten skall från början te sig såsom väsentligen förfelad. Härigenom skulle också i viss mån en ersättning givas för den särskilda näringsskatt, som Kungl. Maj:t föreslagit men vi ansett oss böra avböja.

En sådan omarbetning bör också kunna ske. Vi tillåta oss att föreslå, att taxeringsmyndigheten inom den kommun, där vederbörande skattskyldige är mantalsskriven, och där sålunda hans taxering till statens inkomst- och förmögenhetsskatt liksom till den nya kommunala progressivskatten skall äga rum, ålägges att uppgöra förslag till fördelning av sistnämnda skatt mellan de kommuner, från vilka inkomsten härflyter, med användande av de grunder, som den skattskyldige genom sin deklaration själv angivit för uppdelningen av inkomsten till bevillningstaxering på de olika kommunerna, samt att beslut om fördelningen träffas av provningsnämnden inom det län, där den skattskyldige är bosatt. Provningsnämndens beslut bör sedan givetvis kunna dragas under kammarrätten, varigenom såväl den skattskyldige själv som vederbörande kommuner, vare sig i samma eller i andra län, kunna göra sina intressen gällande. På så sätt kommer den nya skatten i den del, vilken avses att ingå direkt till kommunerna, att bli fördelad efter samma grunder som övriga, efter bevillningsförfordningen fördelade skatteällor.

Genom en sådan anordning får man även en helt annan och fastare grundval för att avväga, vilken procent av progressivskatten bör utgå till kommunerna och till den stora skatteutjämningen. Det synes oss, att den av Kungl. Maj:t föreslagna olikheten mellan bolag och andra skattskyldige härmed kan avföras, samt att för båda kan lämpligen stadgas samma regel som propositionen uppställt rörande de enskilde, nämligen att 75 % gå direkt till vederbörande kommuner och 25 % till utjämningen. Även i sådant fall blir beloppet till sistnämnda syfte mycket betydande; det skulle med den av Kungl. Maj:t föreslagna skatteskalen enligt propositionens beräkning uppgå till 14 miljoner, vilket får anses för närvarande fullt tillräckligt, då hittintills icke mer än ett par miljoner beräknats för den utjämning, som provisoriskt ägt rum, och grunder för en mera omfattande utjämning icke ens förslagsvis föreligga.

Sistnämnda förhållande har förut betecknats såsom en beklaglig lucka i förslaget. Det lär emellertid ej vara möjligt att i motionsväg utfylla denna lucka. Vi måste åtnöja oss med att framhålla, att om riksdagen nu beslutar en ny beskattning, av vars behållning en så betydande del är avsedd för ifrågavarande syfte, riksdagen också bör uttala den bestämda förväntan, att förslag om fasta grunder för beloppets användning föreläggas följande års riksdag samt tillika uttrycka den meningen, att vid uppgörande av dessa grunder *dels* ingår såsom en förutsättning, att vederbörande kommuner på tillfredsställande sätt upptaxera sina egna skatteällor, *dels* också såsom rättesnöre uppställas, att de för utjämningen dispo-

nibla medlen i främsta rummet skola användas till sådana behov, som kunna anses vara av statlig natur, såsom skolväsende och fattigvård, dels slutligen garantier så långt möjligt skapas för en god hushållning på ifrågavarande områden av de kommuner, som skola komma i åtnjutande av utjämningen.

Beträffande Kungl. Maj:ts proposition nr 400 angående vissa ändringar i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt samt i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering är redan förut framhållet, vilken synnerlig vikt som efter vår uppfattning ligger på taxeringsväsendets reformering till ökad effektivitet och större enhetlighet inom de olika kommunerna. I den mån ifrågavarande proposition innebär åtgärder i detta syfte, bör den omedelbart genomföras såväl på grund av dessa åtgärders behövlighet i och för sig som med hänsyn till den grundläggande betydelsen för en blivande slutlig reformering av kommunalskatteväsendet av ett i möjligaste mån tillförlitligt och efter enhetliga grunder verkande taxeringsväsende. De delar av propositionen, som direkt sammanhånga med Kungl. Maj:ts förslag till kommunalskattelag, kunna däremot självfallet icke av oss förordas. Ur de av oss anlagda synpunkterna komma huvudsakligen vissa partier av de föreslagna ändringarna i taxeringsförfarandet i betraktande, och bland våra yrkanden framlägges en sammanställning av de förslag, vilka vi sålunda förorda till omedelbart genomförande. Vi vilja emellertid hava uttalat, att därest de övriga spridda ändringar i såväl skatteförordningen som taxeringsförordningen, vilka icke direkt sammanhånga med kommunalskattelagen, skulle finnas därjämte böra antagas såsom fristående detaljförbättringar, vi äro beredda att härtill medverka. Vi hava i anslutning till de av oss förordade bestämmelserna utarbetat ett förslag till deklarationsformulär, varemot utformandet av de därav föranledda ändringarna i de av Kungl. Maj:t föreslagna anvisningarna för deklarationsblankettens ifyllande ansetts kunna ankomma på utskottet.

Såsom upprepade gånger framhållits, äro de av oss förordade åtgärderna tänkta såsom provisoriska förbättringar i förväntan på den definitiva reform, som kan utgå ur den begärda förnyade prövningen av kommunalskattefrågan. Av praktiska skäl hava vi emellertid icke ansett oss böra markera denna provisoriska karaktär i fråga om de av oss föreslagna ändringarna i bevillningsförordningen och taxeringsförordningen, medan däremot övriga förslag fått formen av särskilda författningar för ett år. I följd av de av oss föreslagna ändringar i bevillningsförordningen, enligt vilka under bevillningspliktig inkomst skall räknas jämväl intäkt av fast

ägendom, bliva bestämmelser erforderliga angående särskild grund för utgörande av kommunala m. fl. utskylder och andra avgifter, som utgå i förhållande till bevilning av inkomst. Då det synes oss böra undvikas att i provisorieväg införa ändringar i samtliga författningar, som härav beröras, hava vi ansett, att särskilda stadganden i nämnda syfte böra komma till stånd, och torde sådana lämpligen kunna utarbetas inom vederbörande utskott. De av oss framlagda författningstexterna torde givetvis bliva föremål för ytterligare överarbetning och vi förutsätta, att utskottet även låter verkställa den komplettering beträffande andra förändringar i lagar och författningar, som blir en nödig konsekvens av de utav oss framlagda förslagen.

*Sammanfattning
av provisoriet.*

En sammanfattning av de provisoriska åtgärder, som av oss föreslås till omedelbart genomförande, bör giva vid handen, att de samma utan att föregripa den kommande fullständiga kommunala skattereformen skulle väsentligen undanröjda de kännbara svagheter i nuvarande skattesystem. Därigenom att det kungliga förslagets omreglering av de skattefria avdragen — inberäknat avdraget för ränta å gäld — oförändrat upptagits till införande i bevilningsförfordningen, erhålla särskilt alla löntagare och andra inkomstbeskattade fullständigt samma minskning i antalet bevilningskronor, som det kungliga förslaget ger. Å andra sidan medför vårt förslag till progressivskatt en betydligt större och bättre fördelad ny inkomstskalla för kommunerna än den kungliga propositionen i denna del och medför följaktligen en i samma mån ökad lättnad vid bestämmandet av kommunernas behov av utdebitering, medan samtidigt fullt tillräckliga belopp göras tillgängliga för den blivande utjämnningen av skattebördan kommunerna emellan. Den av oss bibehållna kommunala beskattningen av utdelning å aktier ger, på samma sätt som det kungliga förslaget, en högst betydande ökning av antalet skatteenheter — bevilningskronor — vilken i främsta rummet kommer att verka i de större städerna, men även i alla andra samhällen, både städer och landskommuner där skattskyldige, som äga aktier, äro bosatta. Redan vid utdebiteringen år 1921 får man för övrigt tillfälle att iakttaga verkningarna av denna förändring, som då träder i tillämpning enligt 1919 års riksdags beslut. Utsträckningen av statens skattskyldighet för såväl fastigheter som rörelse i full överensstämmelse med det kungliga förslaget verkar i samma riktning i alla de kommuner, där staten har sådan fastighet eller rörelse; bl. a. kommer detta att bliva av stor betydelse i de landskommuner, där staten har stora nu från kommunalbeskattning fritagna kronoparker. Slutligen tillkomma såväl i städer som landskommuner nya skatteenheter för utde-

biteringen genom beskattningen av fastighetsägares inkomst, i den mån densamma överskjuter den på fastighetstaxeringen beräknade bevillningssumman. Under sådana förhållanden kunna vi icke godtaga den anmärkning, som framkommit under den offentliga diskussionen, att det antal nya skatteenheter, som sålunda tillföras kommunerna, skulle vara för litet för att medgiva de skattefria avdragens höjning enligt regeringens av oss accepterade förslag, och vi vilja särskilt erinra, att den kungliga propositionens statistiska beräkningar från provtaxeringen år 1918 icke giva någon tillförlitlig utgångspunkt för ett sådant omdöme, emedan de primärsiffror, varpå tabellerna äro grundade, blivit till sin giltighet för nuvarande förhållanden rubbade genom den ofantliga förskjutningen i penningvärdet och även i övrigt förändrade konjunkturer samt ytterligare komma att rubbas i den mån taxeringsförfarandet förbättras.

Tillsammanmantagna äro dessa förändringar och utökningar av det bestående kommunala skatteväsendet så ingripande, att man genom ett sådant provisorium bör kunna vinna det huvudsakliga av de praktiska förbättringar, som nu äro av nöden och som Kungl. Maj:ts förslag innebär, medan man på samma gång får rådrom för den allsidiga nya prövning, som kräves före fastställandet av den definitiva nya skatteordningen.

På grund av vad vi nu anfört få vi hemställa,

I. att riksdagen, med förklarande, att Kungl. Maj:ts proposition om kommunalskattelag jämte därmed sammanhängande övriga förslag icke kunnat av riksdagen bifallas, måtte hos Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om en förnyad, skyndsam och allsidig prövning av frågan om en reformerad kommunalskattelagstiftning samt för riksdagen snarast möjligt framlägga de förslag, vartill denna prövning må föranleda;

II. att riksdagen måtte i avvaktan på en fullständig kommunalskattereform för sin del antaga här bifogade förslag till förordningar, nämligen:

a) Förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910 angående bevillning av fast egendom samt inkomst.

b) Förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

c) Förslag till förordning om kommunal progressivskatt år 1922.

d) Förslag till provisorisk förordning med särskilda bestämmelser angående tillämpningen i vissa fall av lagen den 11 oktober 1912 om skogsaccis och virkestaxering.

De ändringar eller tillägg, som i övrigt må för-
anledas av ovanstående förslag, anhålla vi, att veder-
börande utskott må utarbeta och för riksdagen framlägga.

Stockholm den 8 april 1920.

<i>S. H. Kvarnzelius.</i>	<i>F. Holmquist.</i>	<i>Nils Alexanderson.</i>
<i>Carl Ekman.</i>	<i>Mauritz Hellberg.</i>	<i>Johan Olofsson.</i>
<i>Axel Rune.</i>	<i>Bror Petré.</i>	<i>Jöns Pålsson.</i>

Förslag

till

**förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910
angående bevilning av fast egendom samt av inkomst.**

Härigenom förordnas, att förordningen den 28 oktober 1910 angående bevilning av fast egendom samt av inkomst ävensom de vid samma förordning fogade särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen skola i nedan angivna delar hava följande ändrade lydelse:

3 §.

Bevilning för — — — —

b) för jordegendom — — — — på lönanslagen, såvida densamma tillhör staten, kommun eller annan menighet eller akademi eller annan sådan institution, som omförmäles i 5 § e), och ägaren är från fastighetsbevilning fri samt hela fastigheten är åt endast *en* person upplåten;

c) för lägenhet — — — — stärbhus.

4 §.

3 mom. Det värde — — — — som i 1 § av de — — — — värdering.

4 mom. Uppskattning — — — — i 5 § j), äger icke rum.

5 §.

Fastighetsbevilning erlägges icke av:

a) staten för nationalparker;

b) staten för densamma tillhöriga, för försvarsändamål avsedda fastigheter, i den mån de för sådant ändamål nyttjas;

c) staten samt kommun eller annan menighet för dem tillhöriga allmänna platser, så ock begravningsplatser;

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 3 saml. 108 häft. (Nr 259.) 4

d) staten samt kommun eller annan menighet för deras byggnader för allmän styrelse eller förvaltning ävensom för kultur- eller rättsvård, ordning eller säkerhet, fattigvård, sundhetsvård, religionsvård eller undervisning;

e) akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, sjukvårds- och barmhärtighetsinrättningar jämte andra fromma stiftelser för dem tillhöriga, för nämnda institutioners verksamhet såsom sådana avsedda byggnader, så ock för dylika institutioner tillhöriga allmänna platser;

f) regementen, officerskårer och underofficerskårer för deras vid mötesplatser till begagnande under mötena uppförda byggnader;

g) nykterhetsföreningar för dem tillhöriga, för deras verksamhet såsom sådana avsedda byggnader;

h) samfund eller enskilda för dem tillhöriga kyrkobyggnader och bönehus;

i) staten för post- och telegrafverkens för driftens omedelbara behov avsedda byggnader; samt

j) ägare av för allmän trafik avsedd eller upplåten kanal, järnväg, spårväg eller annan farväg, så ock allmän farled eller allmän flottled för den mark, som av anläggningen upptages, ävensom för själva kanal- och vägbyggnaden, varunder jämväl inbegripas de till sagda kommunikationsanstalter hörande stationshus och övriga för driftens omedelbara behov avsedda anläggningar.

Därest under d)—i) angiven fastighet eller byggnad jämväl användes för industriellt eller därmed jämförligt ändamål eller mot vederlag upplåtes till begagnande, vare fastigheten eller byggnaden underkastad fastighetsbevollning för däremot svarande del av dess taxeringsvärde.

Är enligt bestämmelse här ovan i denna paragraf byggnad helt eller delvis undantagen från fastighetsbevollning, gälle detsamma beträffande tomtområde, som hör till byggnaden.

Ägare eller innehavare av lägenhet, vilkens enda eller huvudsakliga värde utgöres av för hans personliga behov använd åbyggnad och vilkens taxeringsvärde understiger 1,000 kronor, vare befriad från utgörande av fastighetsbevollning, såvida icke han och, om han är gift, ej heller hans hustru eljest erlägger bevillning av fast egendom eller inkomst.

Därest värdet av byggnad eller med varandra sammanhörande byggnader, som äro uppförda å mark, för vilken byggnadsägaren icke är skyldig att erlägga fastighetsbevollning, understiger 500 kronor, skall taxeringsvärde ej äsättas byggnaden eller byggnaderna.

I fall, då, — — — — ej överstiger 15,000 kronor — — — — svensk medborgare.

3 KAP.

Bevillning av inkomst.

8 §.

1 mom. Såsom — — — — skattskyldigs samfällda årsintäkter i penningar eller penningars värde av fast egendom, kapital och arbete.

Förmån — — — — tillgodogjort sig från egen jordbruks- eller annan näring eller — — — — inkomst.

Såsom inkomst taxeras icke:

— — — — —
ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete, så ock vad som eljest på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring i annan form än livränta tillfallit den försäkrade eller hans stärbhus;

— — — — —
officerares lönetillägg för tjänstehästar,
anslag till — — — — varit bosatt.

2 mom. — — — — —

3 mom. För inkomst av fast egendom, kapital eller arbete skall med — — — — inkomstbeloppet.

9 §.

1 mom. Till inkomst av fast egendom räknas följande av fast egendom här i riket härflutna intäkter, nämligen:

a) inkomst, som av ägare eller med ägare likställd innehavare eller av brukare åtnjutits under form av hyresfri bostad eller arrende eller hyra;

b) inkomst av jordbruk med dess binäringar;

c) inkomst av skogsbruk;

d) inkomst, som förvärvats genom upplåtelse åt någon av rätt att i visst avseende tillgodogöra sig eller nyttja fast egendom eller del därav eller genom försäljning av vissa egendomens beståndsdelar, såsom torv, sten, grus, lera och dylikt; samt

e) frälseränta och annan avgäld av fast egendom, därunder inbegripen på grund av patronatsrätt uppburen tionde eller ersättning därför.

2 mom. (förutvarande 1 mom.). Till inkomst av *kapital* räknas:

a) ränta — — — — insatta penningar;

b) utdelning av aktier i utländska aktiebolag;

c) ifråga om — — — — i sådant bolag; samt

d) inkomst, som åtnjutits från fast egendom i utlandet.

3 mom. (förutvarande 2 mom.). Till inkomst av *arbete* räknas:

c) vinster — — — — likartade affärer;

d) all annan i denna paragraf ej särskilt omförd skattepliktig inkomst, som ej är att hänföra till inkomst av fast egendom eller kapital.

10 §.

Skyldige att utgöra inkomstbevallning äro:

c) utlänning:

för inkomst av här belägen fast egendom eller av näring, som här

— — — — bolagets inkomst.

11 §.

1 mom. — — — — —

a) — — — — —

b) för arrende eller hyresvärde å sådan kanal, järnväg och annan farvåg, farled samt — — — — — bevallning;

c) för ränta å den skattskyldiges eget, i han fasta egendom, rörelse eller yrke nedlagda kapital;

d) — — — — — eller försäljningen bestämda.

2 mom. Däremot *må avdrag ske*:

1:o) vid beräkning av inkomst utav fast egendom:

a) för det genom fastighetsbevallning beskattade belopp av sex för hundra av taxeringsvärdet för jordbruksfastighet och fem för hundra av taxeringsvärdet för annan fastighet, som av ägare eller innehavare eller, då fråga är om jordbruksfastighet eller boställe, som av ägaren eller innehavaren upplåtits till landbo eller arrendator, av denne begagnats till utövande av sådan inkomstgivande verksamhet, varom i 9 § 1 mom. a)—d) samt 9 § 3 mom. a) 1:o) och 3:o) sägs;

b) för ränta å lånt anläggnings- och rörelsekapital;

c) för minskning i skogs ingångsvärde genom avverkning eller försäljning av skog i den ordning, som angives i de vid denna förordning fogade särskilda anvisningarna;

2:o) vid beräkning af inkomst utav arbete:

a) för det — — — — — varom i 9 § 3 mom. a) 1:o) och 3:o) sägs;

b) för ränta å lånt anläggnings- och rörelsekapital; och

c) med skäligt — — — — — skattskyldigs rörelse eller yrke; samt

3:o) vid beräkning av skattskyldigs behållna inkomst inom kommun, där han är mantalsskriven, från summan av den skattskyldiges där uppskattade inkomster för

a) ränta å gäld, i den mån sådant avdrag ej verkställts enligt bestämmelserna i 1:o) och 2:o);

ägande, därest hustru är enligt 8 § 2 mom. särskilt skattskyldig, den av makarna, som haft behållen inkomst av kapital, åtnjuta avdrag även för den andre åliggande skuldränta, som icke kunnat täckas av dennes egen inkomst av kapital;

b) sådan förlust å fast egendom eller verksamhet, som ej är att hänföra till kapitalförlust;

c) periodiskt understöd eller annan därmed jämförlig periodisk utbetalning; dock att avdrag icke får ske för vad som utgivits för person, som tillhör den skattskyldiges hushåll eller eljest utbetalats såsom bidrag till någons undervisning eller uppfostran; samt

d) försäkringspremier och andra avgifter, som utbetalts för den skattskyldiges eller hans hustrus liv-, kapital-, livränte-, olycksfalls- eller sjukförsäkring; dock att avdrag, som nu nämnts, ej må överstiga sammanlagt 200 kronor och ej heller åtnjutas av annan än svensk medborgare, som författningsenligt är i riket mantalsskriven.

Avdrag må jämväl ske:

för övriga — — — icke äga rum.

12 §.

1 mom. För annan skattskyldig än svensk medborgare, som är här i riket mantalsskriven, inträder skatteplikt, när den taxerade inkomsten uppgår till 100 kronor. Enahanda gäller för svensk medborgare, som är här i riket mantalsskriven, beträffande inkomst i annan kommun än mantalsskrivningskommunen.

2 mom. I riket mantalsskriven svensk medborgare är för sin i

mantalsskrivningskommunen taxerade inkomst, som ej uppgår till 600 kronor, fri från bevillning, såvida ej sagda inkomst tillsammans med hans i andra kommuner taxerade inkomster uppgått till nämnda belopp.

Beträffande äkta makar skall frågan, hurūvida frihet från bevillning må åtnjutas enligt bestämmelserna i detta moment, avgöras med hänsyn tagen till makarnas sammanräknade inkomstbelopp.

3 mom. Därest skattefrihet enligt 2 mom. ej åtnjutes, skall den i mantalsskrivningskommunen beskattningsbara inkomsten bestämmas enligt följande grunder:

a) Från den taxerade inkomsten avräknas hälften av de belopp, som enligt bestämmelserna i 18 § 1 mom. a) och b) i förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt skola avdragas från den skattskyldiges till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade belopp.

Den del av den taxerade inkomsten, som överstiger vad sålunda skall avdragas men icke dubbla summan därav, medräknas till hälften; återstoden av den taxerade inkomsten medräknas i sin helhet.

b) Den slutsumma, som sålunda erhålles, utgör den beskattningsbara inkomsten med iakttagande dock av följande:

1) Den beskattningsbara inkomsten må ej med tillämpning av de under a) angivna bestämmelser sättas lägre, än att den tillsammans med den skattskyldiges i andra kommuner taxerade inkomst samt, ifråga om inkomst av fast egendom, rörelse eller yrke, den genom fastighetsbevillningen taxerade delen därav motsvarar hans inkomst av förmögenhet, beräknad till fem procent av den uppskattade förmögenheten.

Därest skattskyldig vid nästföregående års utgång ännu icke uppnått sexton års ålder eller därest skattskyldigs förvärvsförmåga prövas hava varit nedsatt till följd av sjuklighet, olyckshändelse, ålderdom, oförmåga till arbete eller annan dylik orsak, eller därest eljest särskild anledning därtill föreligger, äger dock beskattningsnämnd, efter prövning av omständigheterna i varje särskilt fall, medgiva undantag från vad sålunda stadgats.

2) I enskilda fall, då skattskyldigs skatteförmåga på grund av särskilda omständigheter (långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än dem, för vilka han äger åtnjuta familjeavdrag, eller annan därmed jämförlig omständighet) är väsentligt nedsatt, må den beskattningsbara inkomsten nedsättas med högst 500 kronor under det belopp, vartill densamma vid tillämpning av de i denna paragraf i övrigt givna stadganden, eljest skolat bestämmas.

4. mom. Ändock att äkta makar blivit särskilt taxerade, må de i 3 mom. angivna avdrag åtnjutas allenast av makarna gemensamt; och skall

av den beskattningsbara inkomsten, som alltså bestämmes efter båda makarnas taxerade inkomster räknade som ett, så mycket påföras vardera maken, som svarar mot dennes behållna inkomst i förhållande till summan av båda makarnas behållna inkomster.

Därest hustrun, men icke mannen taxeras till bevillning, skall vid beräkning av den beskattningsbara inkomsten hustrun för mannen åtnjuta enahanda avdrag, som eljest får åtnjutas för hustru.

5 mom. För inkomst, som avliden här i riket mantalsskriven svensk medborgare i livstiden åtnjutit, må taxeringsmyndighet kunna medgiva befrielse från bevillning, därest behållningen i boet ej överstigit 15,000 kronor samt den avlidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra stärbhusdelägare, som varit beroende av honom för sin försörjning.

6 mom. För bevillning, som påføres för inkomst, vilken avliden person i livstiden åtnjutit, svare stärbhus icke med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftat, svare bodelägaren icke för mera än vad av bevillningen å hans lott belöper och i intet fall med mera, än hans lott i boet utgör.

7 mom. I den mån ägare av fast egendom jämlikt 5 § är frikallad från fastighetsbevillning, är han jämväl befriad från utgörande av bevillning för inkomst av egendomen.

I övrigt frikallas från utgörande av inkomstbevillning:

a) staten:

för annan inkomst än dels inkomst av dess jordbruksdomäner, skogar samt uthyrda eller med tomträtt eller vattenfallsrätt upplåtna fastigheter, dels ock sådan inkomst av rörelse, som ej härflyter av bankrörelse, av kommunikationsverk med tillhörande verkstäder och anläggningar eller av leverans utav elektrisk energi till nämnda kommunikationsverk;

b) landsting, kommuner och andra menigheter ävensom hushållningssällskap:

för sådan inkomst, som icke härflutit av fast egendom, rörelse eller yrke;

c) kyrkor, akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, sjukvårds- och barmhärtighetsinrättningar jämte andra fromma stiftelser ävensom stipendiefonder, pensionsanstalter, allmänna hypoteksbanken, konungariket Sveriges stadshypotekskassa, allmänna hypotekskassan för Sveriges städer och hypoteksföreningar, järnkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lämnar utdelning åt sina delägare, samt sparbanker, som avses i lagen den 29 juli 1892 och vilkas reservfond vid senaste bokslut icke uppgått till fem procent av insättarnas fordran:

för annan inkomst än sådan, som härflutit av fast egendom; dock att inkomstbevilning skall utgöras för den behållna inkomst, som, enligt gällande föreskrifter, kan vid lediga ecklesiastika sysslor tillkomma prästerskapets änke- och pupillkassa;

d) medlem av kungaätten:

för av staten anvisat anslag samt för inkomst av kapital;

e) olönad svensk konsul:

för annan inkomst än den, han härifrån åtnjuter;

f) främmande makts härvarande beskickning och konsulat tillhörande person jämte betjäning:

om han icke är svensk medborgare: för all annan inkomst än den, som utgjorts av från Sverige uppburen allmän eller enskild pension eller härflutit av här belägen fast egendom eller här idkad rörelse; dock att (förutvarande 2 mom.) — — — makten;

g) utlänning — — — åtnjuter; samt

h) lappallmogen — — — renskötsel.

14 §.

Skattskyldig taxeras för inkomst av fast egendom, kapital och arbete:

a) den, som haft inkomst av fast egendom, där egendomen är belägen;

b) patronus ecclesiæ etc. oförändrat utom däri, att litterabeteckningen a)—h) ändras till b)—i).

För annan — — — för taxering.

16 §.

Till ledning vid tillämpning av bestämmelserna i denna förordning utfärdar Konungen erforderliga tabeller.

Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen.

Uppskattning av fast egendoms värde samt om frihet från fastighetsbevallning.

1 §.

Värdet av *fast egendom* — — — böra utgöras.

De år 1910 (förutvarande 2 §) — — övriga i denna § under 5:o) här ovan uppräknade — — — ånyo prövas.

Uppgår — — — — för vilken, jämlikt 5 § fjärde och femte styckena bevillningsförrordningen, fastighetsbevallning icke erlägges.

2 §.

Stadgandet om frihet från utgörande av fastighetsbevallning i fråga om staten tillhöriga, för försvarsändamål avsedda fastigheter, i den mån de för sådant ändamål nyttjas, innebär, att, om exempelvis ett staten tillhörigt örlogsvarv mera stadigvarande användes jämväl för byggande av fartyg, som ej avse försvarsändamål, vare sig det sker för statens eller för annans räkning, fastighetsbevallning skall utgöras för så stor del av varvsfastighetens värde, som prövas skäligt i förhållande till hela den å varvet bedrivna verksamhetens omfattning, samt att, om ett övningsfält upplåtes för jordbruk eller därmed jämförligt ändamål, bevillning skall utgöras för det värde, som skäligen kan anses utnyttjat genom upplåtelsen. Givetvis bör dock icke varje obetydlig användning för annat än försvarsändamål föranleda plikt att erlagga bevillning; sålunda bör ej fastighetsbevallning utgöras på den grund, att å en staten tillhörig vapenfabrik tillfälligtvis utföres arbete för enskild persons räkning eller att någon mindre betesrätt upplåtes å en för militärövningar använd plats.

Till byggnader för statens allmänna styrelse eller förvaltning räknas exempelvis de kungl. slotten, riksdagshuset, statsdepartementens och de

centrala ämbetsverkens byggnader — även om ämbetsverken hava in-seende över eller ombesörja någon statens affärsverksamhet — länsresidens och övriga allmänna förvaltningsmyndigheters byggnader. Den omständigheten, att i byggnad är inrymd bostad för någon befattningshavare, medför ej, att för byggnaden eller någon del av densamma skall utgöras fastighetsbevallning. Byggnad, som enbart eller i huvudsak tjänar bostadsändamål, t. ex. prästgård å landet, är däremot ej undantagen från bevillnings utgörande. Dock kan bostadsbyggnad vara att anse såsom sådan oskiljaktig del av en anläggning, att den frihet från bevillnings erläggande, som åtnjutes för anläggningen, även bör gälla bostadsbyggnaden. Sålunda är exempelvis en inom ett lasarets område uppförd lärkarbostad att anse såsom en del av lasaretsanläggningen.

Under bestämmelsen i d) inbegripas ej blott byggnader, vartill staten samt kommun eller annan menighet har äganderätt, utan jämväl byggnad, som må av staten och kommun eller annan menighet för angivet ändamål stadigvarande disponeras utan vederlag.

De för statens affärsverksamhet avsedda byggnader inbegripas ej under bestämmelsen i d). Såsom exempel å byggnader för statens affärsverksamhet må omnämnas vattenfallsverkens byggnader. Frihet från bevillnings erläggande åtnjutes ej heller för riksbankens byggnader. Däremot är t. ex. tullväsendet icke att anse såsom någon statens affärsverksamhet, vadan tullverkets byggnader äro att hänföra till byggnader för statens allmänna styrelse eller förvaltning.

Med allmänna platser förstås ej endast sådana områden, vilka uteslutande äro avsedda för allmänhetens begagnande, utan jämväl platser, som, ehuru de samtidigt tjäna annat ändamål, tillika måste anses vara avsedda för allmänheten. I enlighet härmed böra exempelvis Djurgården i Stockholm — i den mån densamma ej är upplåten till särskilda ändamål — samt de botaniska trädgårdarna i Uppsala och Lund anses såsom allmänna platser.

Frågan, huruvida någon till ett kommunikationsföretag hörande byggnad eller anläggning skall anses vara avsedd för driftens omedelbara behov eller icke, måste besvaras med hänsyn till de i varje särskilt fall föreliggande omständigheter. Till ledning må här framhållas följande. Frihet från bevillnings erläggande åtnjutes icke för verkstad, där större reparationer eller nybyggnadsarbeten utföras, ej heller för en sådan restaurations- eller hotellbyggnad, som kan anses i stort sett tjäna ett självständigt ekonomiskt ändamål, även om den i huvudsak är avsedd endast för resande; för att skyldighet att erlägga bevillning i sådant fall skall anses föreligga, erfordras dock, att restaurations- eller hotellrörelsen

ej är av alltför ringa omfattning. Frihet från bevillnings erläggande tillgodonjutes för verkstad, där allenast mindre, så att säga löpande reparations- och tillsynsarbeten utföras, ävensom för förvaltningsbyggnader. Givetvis äro stationshus, lokomotivstallar, banvaktstugor o. d. att anse såsom anläggningar eller byggnader för driftens omedelbara behov, varemot frihet från bevillnings erläggande icke åtnjutes för exempelvis en byggnad, i vilken endast inrymmas hostadslägenheter för personal i allmänhet.

Föreskriften att, därest under d)—i) angiven fastighet eller byggnad jämväl mot vederlag upplåtes till begagnande, densamma är underkastad fastighetsbevillning för däremot svarande del av dess värde, avser närmast det fall, att dylik fastighet eller byggnad delvis utarrenderas eller uthyres. Härmed är att jämställa exempelvis det fall, att en staten tillhörig byggnad användes dels för verksamhet, som medför frihet från bevillnings erläggande, och dels för annan verksamhet. Om sålunda i en postverket tillhörig, huvudsakligen till postkontor avsedd byggnad vissa lokaler äro upplåtna till avdelningskontor för riksbanken, erlägges fastighetsbevillning för en emot de upplåtna lokalerna svarande del av byggnadens värde. Med det förhållande, att del av byggnad upplåtes mot ersättning, bör likställas det fall, att lokal, som eljest nyttjas för ändamål, vilket föranleder frihet från erläggande av bevillning, tidvis uthyres. I dylikt fall skall vid bestämmandet av plikten att erlägga bevillning hänsyn tagas jämväl till den tidrymd, för vilken sådana upplåtelser ägt rum; för övrigt inträder plikt att erlägga bevillning, endast om uthyrningar äga rum mera regelmässigt. Om sålunda ett missionshus någon enstaka gång upplåtes till biograf- eller liknande föreställning eller ett församlingshus tillfälligtvis uthyres till samkväm e. d., är detta ej tillräcklig anledning att för dessa byggnader låta fastighetsbevillning utgöras.

Såsom tomtområde till byggnad skall, förutom själva byggnadsgrunden, räknas vad som till utrymme för byggnad av ifrågavarande slag i allmänhet är brukligt. Friheten från bevillnings erläggande får ej utsträckas till område, som tjäna ett mera självständigt ändamål eller är av större utsträckning. I enlighet med det sagda bör ett område, å vilket exempelvis lasaretsbyggnader eller museibyggnader ligga kringspredda, inbegripas under friheten från bevillnings erläggande för byggnaderna, även om mellan dessa ligga mindre planteringar.

Uppskattning av inkomst av fast egendom.**3 §.**

Bestämmelserna om uppskattning av inkomst av fast egendom i 1:o) av anvisningarna till ledning vid taxeringen enligt förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt skola vara här tillämpliga med följande undantag och tillägg:

1:o) Avdrag för värdeminskning å byggnader genom slitning är icke tillåtet.

2:o) Äger eller brukar skattskyldig jordbruksfastighet inom skilda kommuner och ligga fastigheterna i sambruk, må, i den mån det icke kan utredas, huru stor inkomst härflutit av fastigheterna i varje särskild kommun, den från fastigheterna gemensamt härflutna inkomsten till beskattning kommunerna emellan fördelas i samma proportion, i vilken fastigheternas taxeringsvärden belöpa å de skilda kommunerna. Om skattskyldig haft särskilda omkostnader för fastighet inom viss kommun såsom arrendeavgift, frälseränta eller undantagsförmåner, skall det sammanlagda belopp, vartill dessa kostnader uppgått, tilläggas inkomsten i dess helhet, innan fördelning, enligt vad ovan sägs, äger rum. Sedan fördelningen skett, avdragas dessa kostnader från det belopp, som fallit på respektive kommuner.

Exempel. En person har gemensamt brukat två jordbruksfastigheter, den ena inom kommunen A, den andra inom kommunen B. Taxeringsvärdet å den förra fastigheten är 32,000 och å den andra 19,000 kronor. För den förra fastigheten har han erlagt arrende 2,150 kronor. För den andra har han utgivit undantagsförmåner 300 kronor. Sammanlagda inkomsten av båda fastigheterna var 5,100 kronor. För beräkning av huru stor del av inkomsten, som bör beskattas inom vardera kommunen, skall till beloppet av hela inkomsten läggas nyss omnämnda två belopp om tillsammans 2,450 kronor. Summan 7,550 kronor fördelas på de båda kommunerna i förhållande till fastigheternas taxeringsvärden, varvid på kommunen A faller 4,737 och på kommunen B 2,813 kronor. Härfter avdrages från det förra beloppet 2,150 och från det senare 300 kronor, då alltså skall taxeras i kommunen A 2,587 och i kommunen B 2,513 kronor.

Uppskattning av inkomst av rörelse m. m.

4 § (förutvarande 3 §).

Med avseende å vad i 14 § c) av förordningen — — — — — utlåningsrörelsen.

Vidkommande — — — t. ex. rederirörelse, ej heller sådan inkomst, vilken beskattas såsom inkomst av fast egendom.

Inkomsten av järnvägsdriften — — — främmande banor.

Ifråga om skattskyldigs inkomst av *kanaldrift* iakttages, att där- under ej inräknas inkomst, vilken beskattas såsom inkomst av fast egen- dom, ej heller inkomst av rörelse, som icke direkt sammanhör — — — finna skälig.

5 och 6 §§ = förutvarande 4 och 5 §§.

Uppskattning av inkomst utav arbetsanställning, tjänst eller pension.

7 §.

Lön och — — — — medelpris utgör.

Värdet av — — — — finna tillämplig.

I avseende å inkomstberäkningen — — — — —
— — — — — ej äga rum.

Allmänna föreskrifter.

8 §.

Kan tillförlitlig utredning icke vinnas, i vad mån ränteutgifter utgöra ränta å lånt anläggnings- eller rörelsekapital, eller i vad mån ränta å lånt anläggnings- eller rörelsekapital hänför sig till fastighet eller till rörelse eller till särskilda fastigheter eller särskilda slag av rörelse, må vid uppskattningen av inkomstbeloppen från de särskilda inkomstkäl- lorna ränteutgifterna fördelas till avdrag å dessa efter förhållandet mellan bruttoinkomsternas inbördes storlek.

9 och 10 §§ = förutvarande 8 och 9 §§.

11 §.

Till ledning vid tillämpningen av bestämmelserna i 12 § 3 mom. a) bevillningsförordningen torde kunna tjäna följande exempel.

1. A, vilken i mantalskrivningskommunen taxerats till bevillning för en inkomst av 400 kronor, har i annan kommun taxerats till bevillning för 200 kronor och är sålunda icke fri från beskattning i mantalsskrivningskommunen. Därest han är ensamförsörjare och bosatt inom ort, å vilken vid beräkning av det till inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet må åtnjutas ett avdrag av 600 kronor, skall alltså vid taxering i mantalsskrivningskommunen avdragas hälften av detta belopp eller 300 kronor samt av återstående 100 kronor medräknas allenast hälften, vadan den till bevillning beskattningsbara inkomsten utgör 50 kronor. Är han däremot bosatt å sådan ort, att vid taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt må åtnjutas ett avdrag av 800 kronor eller därutöver, eller är han såsom familjeförsörjare berättigad till avdrag, som tillsammans med ortsavdraget uppgår till eller överstiger nämnda summa, och alltså hälften av vad sålunda må avdragas vid taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt motsvarar eller överstiger hans till bevillning uppskattade inkomst, återstår icke någon beskattningsbar del av densamma.

2. B har taxerats till bevillning för en inkomst av 630 kronor. Därest han enligt bestämmelserna i 18 § av förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt skulle varit berättigad att vid taxering till sådan skatt tillgodonjuta ortsavdrag och familjeavdrag med tillhoppa 1,000 kronor, skall alltså hans till bevillning beskattningsbara inkomst beräknas sålunda, att, sedan från den taxerade inkomsten, 630 kronor, avräknats hälften av ovannämnda avdragsbelopp med 500 kronor, återstående belopp av 130 kronor upptages såsom beskattningsbart till hälften eller alltså med 65 kronor.

Därest den till bevillning taxerade inkomsten överstiger summan av de vid taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt medgivna avdrag, till vilka hänsyn skall tagas i nu förevarande avseende, blir det till bevillning beskattningsbara beloppet vid tillämpning av bestämmelserna i 3 mom. a) lika med den taxerade inkomsten med avdrag av tre fjärdedelar av nu ifrågavarande, vid taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt medgivna avdrag.

Om sålunda en person taxerats till bevillning för en inkomst av 3,000 kronor och vid taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt är berättigad tillgodonjuta avdrag med tillhoppa 1,200 kronor, kan det till

bevillning beskattningsbara beloppet beräknas sålunda, att från den taxerade inkomsten, 3,000 kronor, avdrages $\frac{3}{4}$ av 1,200 kronor eller 900 kronor, vadan alltså återstår en beskattningsbar inkomst av 2,100 kronor.

Innehörden av stadgandena i 12 § 3 mom. b) belyses av följande exempel:

1. C har taxerats till bevillning för en inkomst av 3,000 kronor samt är berättigad att vid taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt tillgodonjuta ortsavdrag och familjeavdrag med tillhopa 1,400 kronor. Vid tillämpning enbart av de under 3 mom. a) meddelade bestämmelserna skulle alltså den till bevillning beskattningsbara inkomsten utgöra 1,950 kronor. Därest emellertid den skattskyldige äger förmögenhet, må — där ej sådant förhållande, varom i 3 mom. b) punkt 1) andra stycket eller punkt 2) sägs, är förhanden — den beskattningsbara inkomsten i anledning av nämnda avdrag icke sättas lägre än till 5 procent av förmögenhetens vid taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt uppskattade belopp. Har förmögenheten uppskattats till 50,000 kronor, skall inkomsten av densamma anses hava utgjort 2,500 kronor, vartill alltså den beskattningsbara inkomsten upptages. Om förmögenheten uppgår till så stort belopp, att 5 procent därav motsvarar eller överstiger den taxerade inkomsten, 3,000 kronor, upptages denna inkomst i sin helhet såsom beskattningsbar inkomst.

2. D har taxerats till bevillning för en inkomst av 2,000 kronor, som enligt de under 3 mom. a) givna bestämmelser skall beräknas till en beskattningsbar inkomst av 1,000 kronor. Därest D taxerats för en förmögenhet av 32,000 kronor, skall alltså enligt bestämmelserna i 3 mom. b) punkt 1) den beskattningsbara inkomsten upptagas till 1,600 kronor. Om emellertid D:s förvärvsförmåga till följd av exempelvis sjuklighet varit nedsatt till hälften, bör beskattningsnämnd tillämpa den nämnden tillagda befogenhet så, att av de enligt 3 mom. a) medgivna avdrag, 1,000 kronor, hälften får avräknas å inkomsten av förmögenhet. Den beskattningsbara inkomsten bör alltså i detta fall bestämmas till 1,100 kronor. Därest den beräknade inkomsten av förmögenhet i stället varit 1,500 kronor eller därunder, bör den skattskyldige i nu angivna fall få tillgodonjuta de enligt 3 mom. a) medgivna avdrag oavkortade och den beskattningsbara inkomsten alltså utföras med 1,000 kronor.

Såsom exempel å icke särskilt angivna förhållanden, som böra föranleda taxeringsmyndighet att medgiva undantag från bestämmelsen i 3 mom. b) punkt 1), må nämnas de fall, att skattskyldig har att utöva omvårdnad av närstående person och på denna grund icke alls eller

allenast i mindre omfattning kan ägna sig åt särskild förvärvsverksamhet, att skattskyldig avgått med pension från av honom innehavd tjänst, att skattskyldig är änka, som vid tiden för mannens frånfälle icke innehaft särskild anställning o. s. v.

Avdrag enligt 3 mom. b) 2) må medgivas utan hinder därav, att inkomsten är att anse såsom inkomst av förmögenhet. Sådana utgifter för annans underhåll, som avses i 11 § 2 mom. 3) c), må icke åberopas såsom grund för avdrag enligt detta stycke.

Efterbeskattning.

12 §.

Till ledning vid tillämpning av bestämmelserna om efterbeskattning må här anföras följande exempel:

En ensamförsörjare, mantalsskriven inom ort tillhörande Ortsgrupp V, har år 1921 till inkomstbevillning därstädes uppgivit ett belopp av 700 kronor. Hans till bevillning beskattningsbara inkomst blir då med tillämpning av bestämmelsen i 12 § 3 mom. a) 100 kronor. År 1924 upptäcker, att deklarationen varit felaktig, i det att den skattskyldige rätteligen bort uppgiva ett belopp av 2,000 kronor. Den beskattningsbara inkomsten hade alltså med tillämpning av nyssnämnda lagrum år 1921 rätteligen bort vara 1,250 kronor och till efterbeskattning vid 1924 års taxering skall upptagas ett belopp av $1,250 - 100 = 1,150$ kronor. Detta belopp upptages — utan sammanblandning med den beskattningsbara inkomst, som kan i vanlig ordning fastställas — i 1924 års taxeringslängd, som ligger till grund för samma års kommunala utdebitering.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1921.

Förslag

till

**förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910
om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.**

Härigenom förordnas, att 3, 4, 7, 11 och 16 §§, 23 § 1 mom., 25 och 30 §§, 31 § 1 mom., 32, 41 och 45 §§, 52 § 2 mom. och 54 § 6 mom. i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering i nedan angivna delar ävensom det vid samma förordning fogade formulär nr 1 skola hava följande ändrade lydelse:

3 §.

Deklaration skall avgivas på heder och samvete samt i enlighet med härvid fogat formulär (formulär nr 1), *dels* med avseende å — — — den-samma beräknats.

I fråga om fast egendom, som är belägen inom två eller flera kommuner, samt beträffande rörelse eller yrke, som drivits i två eller flera kommuner, skall angivas, huru enligt den uppgiftspliktiges mening inkomsten därav bör med avseende å bevillningstaxeringen fördelas mellan de särskilda kommunerna. Enahanda gäller vid skattskyldighet inom olika i samma kommun belägna administrativa områden, inom vilka menighet äger utöva beskattningsrätt.

För inländskt — — — löpande året.

4 §.

För beräkning av inkomst av fast egendom inom riket, som användes i jordbruksnäring och som, vare sig den består — — — äge jordbrukare, som ej kan lämna uppgifter om naturaförmånens värde i penningar, att i deklarationen beträffande nämnda förmåner endast ifylla uppgifterna om förmånernas beskaffenhet och myckenhet.

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 3 saml. 108 häft. (Nr 259.)

7 §.

Ägare eller — — — — begagnade lägenheter.

A uppgiftsblanketten skall jämväl angivas det värde, vartill egendomen enligt den uppgiftspliktiges mening skäligen bör taxeras.

Möter i fall — — — — meddelanden.

11 §.

Till ledning — — — —

1:o) — — — —

2:o) — — — —

f) av vanligt handelsbolag, kommanditbolag samt rederi för registreringspliktigt fartyg:

dels uppgift enligt deklarationsformulär nr 1 angående — — — — förlusträkning;

g) av styrelse för verk eller bolag — — — — arbetsgivare beträffande de under nästföregående år i hans rörelse eller yrke anställda personer:

enahanda uppgift — — — — förmåner.

Efter anmaning vare en var arbetsgivare pliktig att lämna uppgift angående avlöningsförmåner åt andra hos honom anställda personer än de här ovan under g) nämnda.

Beträffande pension — — — — skall uppgivas.

I övrigt — — — — avlöningsförmån, och skall vidare iakttagas, att, där uppgiven avlöningsförmån avser kortare tid än helt år, upplysning meddelas om den tidrymd, för vilken förmånen utgått.

Vid fullgörandet — — — — deklarationsformulär nr 1. Där så kan ske, bör — — — — avser.

Styrelse för bankbolag, sparbank eller annan penningförvaltande inrättning är skyldig att efter anmaning lämna uppgift om namngiven skattskyldigs ränteinkomst från den penningförvaltande inrättningen ävensom om beloppet av den skattskyldiges innestående medel vid viss angiven tidpunkt.

16 §.

Har uppgiftspliktig under nästföregående år inom annat distrikt än där han har att avgiva deklaration själv eller i bolag ägt, innehaft eller brukat fast egendom eller drivit rörelse eller yrke, åligger honom att å ort, som i varje fall vederbör, avlämna särskild uppgift till ledning för beräkningen av den därstädes beskattningsbara inkomsten av fastigheten,

rörelsen eller yrket. Denna uppgift skall i varje särskilt fall vara så uppställd, som deklarationsformuläret anvisar i fråga om uppgift till ledning vid taxering för inkomst av fast egendom, rörelse eller yrke.

I fråga om — — — — beträffande deklaration.

Efter anmaning vare ock en var annan, som ägt, innehaft eller brukat fast egendom eller idkat rörelse eller yrke å ort, där han icke är skyldig erlägga inkomst- och förmögenhetsskatt, pliktig att för beviljningstaxeringen avlämna uppgift, som ovan sägs, för varje dylik ort.

I 2 § 1 mom. a) omförmält — — — — varje särskild kommun.

Vad här ovan i denna paragraf är stadgat gälle även vid skattskyldighet inom olika i samma kommun belägna administrativa områden, inom vilka menighet äger att utöva beskattningsrätt.

Uppgift — — — — beträffande uppgift enligt denna paragraf.

23 § 1 mom.

Granskning av de skattskyldigas deklarationer må verkställas endast av följande personer — — — — provningsnämnd ävensom* av särskilt tillkallad sakkunnig, varom i 30 och 45 §§ förmåles, i fråga om deklaration, för vars behandling hans biträde påkallas.

För innehållet — — — — deklarationerna förstöras.

Vad nu är sagt om deklaration gälle även beträffande uppgift, som omförmåles i 11 § sista stycket.

25 §.

Taxeringsnämnd utgöres — — — — kan uppgå till elva.

Ordföranden och en ledamot — — — — återkalla detsamma.

Övriga ledamöter — — — — inom taxeringsdistriktet erlagt beviljning eller inkomst- och förmögenhetsskatt.

30 §.

Taxeringsnämndens sammanträden — — — — — deltaga.

Nämnden äger, där så anses erforderligt, tillkalla sakkunnigt biträde.

Taxeringsnämnderna böra — — — — — senast den 15 juni.

31 § 1 mom.

Taxeringsnämnds ordförande — — —

h) att då — — — — skall för inkomst taxeras inom distriktet, ut-

visar, att skattskyldig utom distriktet ägt, innehaft eller brukat fast egendom eller drivit rörelse eller yrke, lämna vederbörande — — — meddelande om förhållandet;

i) att å deklaration — — — pensionsförsäkring.

32 §.

Det åligger — — — — i inkomstlängden de skattskyldigas namn, civilstånd och antalet barn, för vilka skattefritt avdrag äger rum, samt dels — — — dels, ifråga om inkomst- och förmögenhetsskatten, taxerat belopp, sammanlagda beloppet — — — angivas och sammanföras.

Där taxeringsnämnd medgiver — — — — anteckningskolumn. Enahanda gäller vid tillämpning av bestämmelserna i 12 § 3 mom. b) 1) i bevillningsförordningen.

Finnes inom distriktet — — — — å denna del av fastigheten, likasom, därest av inkomst av fast egendom eller rörelse eller yrke endast en del härflutit från municipalsamhället, i inkomstlängdens anteckningskolumn skall göras anteckning om beloppet härav ävensom angivas, huru stor del av den till bevillning inom kommunen beskattningsbara inkomsten med hänsyn till den inkomst, som härflutit från municipalsamhället, är att hänföra till detta.

Är kommun uppdelad i olika församlingar, som var för sig hava att bestrida utgifter för kyrkliga eller andra ändamål, eller i olika skoldistrikt och är fast egendom belägen eller har rörelse eller yrke drivits inom flera dylika förvaltningsområden, skall i inkomstlängden angivas, huru stor del av inkomsten av den fasta egendomen, rörelsen eller yrket härflutit från och huru stor del av den till bevillning inom kommunen beskattningsbara inkomsten med hänsyn härtill är att hänföra till varje förvaltningsområde.

I stad böra taxeringsnämnderna — — — — ledamöter.

41 §.

Prövningsnämnd skall bestå — — — — föreslagna personerna. Ledamöterna i prövningsnämnden böra så utses, att nämnden, såvitt förhållandena medgiva, kommer att utgöras av ett efter beskattningens belopp och mängden av de skattskyldiga skäligen lämpat antal ägare av fast egendom, näringsidkare och andra inkomsttagare samt att — — — — ledamöter i nämnden.

45 §.

Kungl. Maj:ts befallningshavande äger, där så anses erforderligt, dels tillkalla sakkunnig person att biträda prövningsnämnden och dels kalla taxeringsnämnds ordförande eller vid förfall — — — — där nämnden sammanträder.

52 § 2 mom.

Ordförande — — — biträdande tjänsteman eller sakkunnig få icke — — — skadan.

54 § 6 mom.

Ledamöterna i prövningsnämnd, sakkunnigt biträde hos taxerings- eller prövningsnämnd samt de taxeringsnämndsordförande eller av Kungl. Maj:ts befallningshavande förordnade ledamöter i taxeringsnämnd, som på Kungl. Maj:ts befallningshavandes kallelse inställt sig antingen till sådant sammanträde, som i 28 § omförmäles, eller före eller under prövningsnämndens sammanträde för upplysningars meddelande, äga åtnjuta, om de äro bosatta å annan ort än sammanträdesorten, traktamentsersättning under såväl sammanträdes- som resdagar med fjorton kronor om dagen och övrig ersättning för resekostnaderna enligt fjärde klassen av gällande resereglemente samt, om de äro bosatta å sammanträdesorten, traktamentsersättning med elva kronor om dagen. Ersättning efter ovannämnda grunder tillkommer jämväl ledamot i prövningsnämnd, som efter kallelse av ordföranden inställt sig för att delta i protokollsjustering.

Om sakkunnig för sitt biträde åt beskattningsnämnd måst verkställa mera omfattande utredning eller undersökning, ankomme på Kungl. Maj:ts befallningshavande att bestämma den särskilda gottgörelse, som härför må till honom utgå.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1921.

Förslag
till
Förordning
om kommunal progressivskatt år 1922.

1 §.

Såsom bidrag till täckande av kommuns skattebehov skall år 1922, förutom de på den allmänna bevillningen grundade utskylder, som uttagas jämligt bestämmelserna i gällande kommunalförordningar, utgöras kommunal progressivskatt, på sätt i denna förordning stadgas.

2 §.

Kommunal progressivskatt utgöres för varje enligt den år 1921 jämligt förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt verkställda taxeringen till dylik skatt beskattningsbart belopp, som överstiger, i fråga om andra skattskyldiga än svenska aktiebolag och solidariska bankbolag, 3,000 kronor samt i fråga om bolag, som nu nämnts, 6 procent av det bolagets kapital, vartill hänsyn skall tagas vid bolags taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

3 §.

1 mom. För andra skattskyldiga än svenska aktiebolag och solidariska bankbolag utgör progressivskattens grundbelopp för den del av det beskattningsbara beloppet, som överstiger

3,000 kronor, men icke	6,000 kronor	. . . . .	1 %
6,000 » » »	10,000 »	. . . . .	2 %
10,000 » » »	15,000 »	. . . . .	3 %
15,000 » » »	25,000 »	. . . . .	4 %
25,000 » » »	40,000 »	. . . . .	5 %
40,000 » » »	60,000 »	. . . . .	6 %
60,000 » » »	100,000 »	. . . . .	7 %
100,000 »		. . . . .	8 %, dock

att skattens grundbelopp icke må i något fall överstiga 6 procent av det beskattningsbara beloppet.

2 mom. För svenskt aktiebolag och solidariskt bankbolag utgör progressivskattens grundbelopp för den del av det beskattningsbara beloppet, som, i förhållande till bolagets kapital, överstiger

6 %	men icke 12 %	. . . . .	2 %
12 %	» » 30 %	. . . . .	5 %
30 %		. . . . .	8 %, dock

att skattens grundbelopp icke må i något fall överstiga 6 procent av det beskattningsbara beloppet.

4 §.

Progressivskatten påföres, i den ordning nedan sägs, de skattskyldiga med skattens grundbelopp.

5 §.

Till utjämning av skattetrycket olika kommuner eller andra menigheter emellan skola i den ordning, varom särskilt stadgas, användas tjugufem procent av progressivskattens grundbelopp.

Den återstående delen av grundbeloppet skall inom respektive kommuner uttaxeras för användning till täckande av kommunens skattebehov samt tagas i beräkning, innan utdebitering på grundvalen av den allmänna bevillningen, jämlikt vad därom är i gällande kommunalförordningar föreskrivet, verkställles. Erfordras för kommunens behov ej hela den kommunen tillkommande progressivskatt, skall, i mån av behov, visst procenttal därav uttagas av samtliga de till dylik skatt skattskyldiga.

6 §.

Taxering till kommunal progressivskatt äger rum i den kommun, där den skattskyldige taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Har skattskyldig under nästföregående år inom annan kommun, än där han taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt, haft inkomst av fast egendom, rörelse eller yrke, skall å honom belöpande grundbelopp för progressivskatt, efter avdrag av den andel därav, som, enligt vad i 5 § är stadgat, skall användas till utjämning av skattetrycket olika kommuner

eller andra menigheter emellan, fördelas mellan den kommun, där taxeringen till progressivskatt verkställs, och de andra kommuner, inom vilka han åtnjuter inkomst av nyss angiven beskaffenhet, med hänsyn till storleken av den skattskyldiges inom varje kommun till bevillning taxerade inkomst, därvid, i fråga om inkomst av fast egendom, rörelse eller yrke, i den taxerade inkomsten även skall inräknas den genom fastighetsbevillning taxerade delen därav.

7 §.

1 mom. Taxeringen verkställs av de uti förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarande vid taxering omfördälda beskattningsnämnder i samband med taxeringen till bevillning samt inkomst- och förmögenhetsskatt.

2 mom. Där jämlikt 6 § den däri avsedda andelen av progressivskattens grundbelopp skall emellan flera kommuner fördelas, åligger det den taxeringsnämnd, som har att verkställa taxeringen till progressivskatt, att upprätta förslag till sådan fördelning. Förslaget skall införas i taxeringsnämndens protokoll och underställas prövningsnämnden i det län, där taxeringen skett. Prövningsnämndens beslut angående fördelningen skall intagas i prövningsnämndens protokoll.

3 mom. Det åligger, i fråga om taxeringsnämndens förslag till fördelning av ovan angivna andel av progressivskattens grundbelopp, denna nämnds ordförande och, i fråga om prövningsnämndens beslut angående samma fördelning, Konungens befallningshavande att genom utdrag av vederbörande nämnds protokoll underrätta såväl den skattskyldige som vederbörande kommuner om nämnda förslag och beslut. Liknande underrättelse skall, vad beträffar prövningsnämndens beslut, i enahanda ordning tillställas, vad beträffar Stockholms stad Överståthållarämbetet, och, vad beträffar övriga orter, vederbörande häradsskrivare och magistrater, vilka det åligger att om beslutet göra behörig anteckning i taxeringslängden. Genom vederbörande kommunala myndighets försorg skall motsvarande anteckning göras i de avskrifter av taxeringslängden, som enligt 36 § 4 mom. i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering finnas tillgängliga i kommunen.

I Stockholms stad åligger det Överståthållarämbetet att föranstalta därom, att underrättelse om prövningsnämndens beslut angående fördelning av grundbelopp för progressivskatt tillställs vederbörande samt att anteckning om Stockholms stads andel rörande progressivskatt, som taxerats å annan ort, i taxeringslängden varder behörigen införd.

Underrättelse, som i detta moment sägs, skall vederbörande tillställas inom tre veckor efter beskattningsnämnds sista sammankomst, eller, där särskilt sammanträde för justering av nämndens beslut hållits, från den dag, då sammanträdet ägt rum.

8 §.

Därest efter anförda besvär över taxeringsnämnds, prövningsnämnds eller kammarrättens beslut eller eljest taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt ändras eller bliver någon åsatt, skall samtidigt vidtagas den ändring i taxeringen till progressivskatt eller verkställas den taxering till sådan skatt, som därav må föranledas.

Om någon på grund av efterbeskattning påföres särskild inkomst- och förmögenhetsskatt, skall, om efterbeskattningen därtill föranleder, progressivskatt särskilt påföras honom till behörigt belopp.

9 §.

1 mom. Har behållningen i boet efter person, som avlidit under taxeringsåret eller nästföregående år, ej överstigit 15,000 kronor, må beskattningsnämnd medgiva befrielse från utgörande av den progressivskatt, som eljest skolat utgå.

Befrielse, som nu nämnts, må endast tillgodokomma dödsbo efter här i riket mantalsskriven svensk medborgare, vilken efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra bodelägare, som varit beroende av honom för sin försörjning.

2 mom. För den progressivskatt, som påföres för avliden persons inkomst eller förmögenhet, svare sterbhuset icke med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftat, svare bodelägare icke för mera än vad av skatten å hans lott belöper och i intet fall med mera än hans lott i boet utgör.

10 §.

Debitering och uppbörd av progressivskatt verkställas av de kommunala debiterings- och uppbördsmyndigheterna i samband med debitering och uppbörd, som inom kommunen äger rum för på den allmänna bevillningen grundade utskylder.

Skattebelopp, varom i 5 § 1 stycket är sagt, inlevereras till statsverket enligt de närmare bestämmelser, som av Konungen meddelas.

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 3 saml. 108 häft. (Nr 259.)

11 §.

Till ledning vid tillämpning av bestämmelserna i denna förordning utfärdar Konungen erforderliga tabeller.

12 §.

Bestämmelserna i 23 § 2 och 3 mom., 29 § 1 mom. samt 32, 39, 49, 50, 60 och 61 §§ i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skola i tillämpliga delar lända till efterrättelse även med avseende å taxeringen till och fördelningen rörande kommunal progressivskatt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1921.

Förslag

till

lag med särskilda bestämmelser angående tillämpningen i vissa fall av lagen den 11 oktober 1912 om skogsaccis och om virkestaxering.

Därest vid taxering till skogsaccis under år 1921 utrönes, att ägare, innehavare eller brukare av mark, varå avverkning ägt rum, för inkomst av den avverkning blivit taxerad till inkomstbeviljning, skall skogsaccis för virket icke påföras honom. Har i fall, som nyss sagts, skogsaccis påförts, skall accisbeloppet, på hans framställning, genom kommunalnämndens försorg ur skogsaccislängden avföras; skolande, därest framställning i sådant avseende till kommunalnämnden inkommit först efter det accisbeloppet blivit erlagt, det erlagda beloppet utan dröjsmål återbetalas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1921.

De hänvisningar till nummer (1, 2, 3 o. s. v.), som förekomma i denna blankett och därtill hörande bilagor, hänföra sig till vidfästade blad, innehållande »Anvisningar för deklara-tionsblankettens ifyllande».

Deklarationsblankett nr 1

Deklaration om inkomst och förmögenhet,
att avlämnas år 19... av:

Fullständiga för- och tillnamn: .....

Yrke (eller titel och anställning): .....

vilken, född år 1... , är för innevarande år mantalskriven i:

Län: ..... Stad: ..... Rote: .....

Socken, köping: ..... Församling (i stad): .....

By, gård, hemman och n:r ..... Kvarter: ..... n:r .....

Lägenhet, torp ..... med adressn:r ..... vid .....

Uppgifterna avse kalenderåret 19... (räkenskapsåret fr. o. m. den ... 19... t. o. m. den ... 19...)

A. Inkomst av fast egendom.		Inkomsten har icke överstigit	
		Kronor	öre
I. Inkomst i naturaförmåner och penningar från fast egendom, som den skattskyldige ägt eller brukat. (se 1) (Specificeras för varje särskild fastighet å bilaga enligt formulär.)			
Undertecknad har under nästföregående år:			
ägt brukat	..... (fastighets namn och nummer)		
i	kommun	; inkomsten därav enligt bilaga n:r ..... utföres (se 2) med	
ägt brukat	..... (fastighets namn och nummer)		
i	kommun	; inkomsten därav enligt bilaga n:r ..... utföres (se 2) med	
.....			
.....			
II. Inkomst av frälseränta och annan avgäld samt tionde eller ersättning därför			
		Inkomst under A	
B. Inkomst av kapital.			
I. Ränteinkomst (ränta å utlånade, i räntebärande obligationer nedlagda eller hos bank, annat penning-förvaltande verk eller enskilda insatta penningar)			
II. Utdelning å aktier och å lotter i solidariska bankbolag, enligt följande specifikation (eventuellt å bilaga):			
..... st. i	(bolagets namn)		
.....	.....		
.....	.....		
.....	.....		
		Summa	
Avgår: utgifter till förvaltningskostnad			
		Återstående inkomst	
III. Behållen inkomst av fast egendom i utlandet			
		Inkomst under B	

Inkomsten har icke överstigit

C. Inkomst av arbete (i penningar och naturaförmåner)

Kronor

öre

I. Inkomst av arbetsanställning eller tjänst, pension m. m. (se 6).

a) Av *tjänst*, mera varaktig arbetsanställning och stadigvarande uppdrag, efter avdrag för obligatoriska pensionsavgifter och utgifterna för tjänsten, anställningen och uppdraget:

för mig i egenskap av .....

för min hustru .....

för mina barn .....

b) Av *tillfällig arbetsanställning* efter avdrag av utgifterna för anställningen . . . . .

c) *Pension, livränta, undantagsförmån* . . . . .

d) *Periodiskt understöd* (se 7) . . . . .

Inkomst under C I

II. Inkomst av rörelse eller yrke (de s. k. fria yrkena härunder inbegripna).

(Specificeras å bilaga enligt formulär.)

Undertecknad har under nästföregående år drivit:

(rörelsens eller yrkets namn) inom ..... kommun ;
inkomsten därav enligt bilaga n:r ..... utföres (se 2) med . . . . .

(rörelsens eller yrkets namn) inom ..... kommun ;
inkomsten därav enligt bilaga n:r ..... utföres (se 2) med . . . . .

Inkomst under C II

III. Inkomst av icke yrkesmässig verksamhet och tillfälliga inkomster.

a) *Realisationsvinst* efter avdrag för förlust under samma år i likartad affär . . . . .

c) Inkomst *av tillfälliga uppdrag*, såsom boutredning, uppdrag att försälja fastighet eller att förrätta auktion (allt för så vitt uppdragen ej äro att hänföra till tjänsteuppdrag (C Ia) eller yrkesmässig verksamhet såsom t. ex. advokatyrtket), *royalty* o. d., *lotterivinst* och övrig inkomst av tillfällig art, som ej skall annorstädes i blanketten uppgivas . . . . .

Inkomst under C III

D. Inkomst, som undertecknad förvärvat såsom delägare i enkelt bolag, vanligt handelsbolag, kommanditbolag eller rederi.

Under året har jag varit delägare för ..... i .....
(andelens storlek) (bolagets eller rederiets namn)

Hela inkomsten för detta bolag
rederi utgjorde kr. ...., därav alltså på min andel belöper kr. ....

Avgår: ränta å gäld för förvärv av andelen (se 5) . . . . . » .....

Inkomst under D

Bevillningspliktiga inkomsten inom denna kommun för här ovan under D angivna bolag
rederi utgjorde kr. .... därav,

på min andel belöper kr. ...., eller, efter avdrag av ränta å gäld för förvärv av andelen, kr. ....

Särskild uppgift av aktiebolag, solidariskt bankbolag och kommanditbolag (se 17).

Bolagets **kapital** eller, om detsamma undergått förändring, dess medelstorlek under året utgjorde ..... kr., och utgör alltså bolagets här ovan deklarerade inkomst ..... procent av kapitalet.

Bolagets förra året till *A-skatt* taxerade inkomst uppgick till kr. ...., för vilket belopp bolaget påförts kronoutskylder med kr. .... Av återstående inkomst har intill denna dag till delägarna utdelats kr. ...., vadan bolagets till *B-skatt* beskattningsbara inkomst utgör kr. ....

Sammanfattning.

Inkomst under A

» » **B**

CI

» » **C II**

» » C III

» » **D**

Sammanräknad inkomst

Allmänna avdrag (se 13).

Från den sammanräknade inkomsten yrkas avdrag för följande utgifter och förluster.

1. *Utskylder med undantag av kronoutskylder* . . . . .
2. *Ränta å annan gäld än som förut avräknats under A, C II, eller D (samtliga ränteutgifter uppgingo till kr. ....)* . . . . .
3. *Periodiskt understöd och andra periodiska utbetalningar (testamentlegat, pension, livränta, underhåll till fränskild make o. s. v.), som grunda sig på åtagande eller annan förpliktelse och icke innefatta kapitalavbetalning å skuld (se 14), utgivet till*
.....
4. *Förlust, som särskild inkomstkälla i sin helhet utvisar och som ej är att hänföra till kapitalförlust (se 15): förlust å* .....
5. *Försäkringspremier och andra avgifter, som utbetalats för min och min hustrus livförsäkring, livränte-, kapital- och olycksfalls- eller sjukförsäkring ävensom för pupillförsäkring, minskade med under året uppburen vinstandel (Avdraget får icke överstiga 200 kronor)*

Särskilt yrkande om avdrag för värdeminskning.

(Upplysningar till stöd för avdragets befogenhet skola lämnas.)

För värdeminskning genom slitning av mig tillhöriga byggnader (brandförsäkringsvärde kr. ....) yrkas avdrag med .....

Summa avdrag

Återstående inkomst (underskott utföres med noll)

E. Förmögenhet (se 16).

Taxeringsvärdet å fast egendom enligt följande specifikation (eventuellt å bilaga):

kr.

Levande inventarier (..... hästar, därav ..... unghästar, ... oxar och tjurar,
..... kor, ... ungrekatur, ... får och getter, ... svin, ...)

Maskiner, redskap, fartyg och andra döda inventarier . . . . .

Inneliggande lager (vid jordbruk) av spannmål, potatis, foder- och gödselmedel, skogseffekter m. m.

Inneliggande lager (i annan näring) av handelsvaror, råmaterial, hel- och halvfabrikat samt förbrukningsartiklar m. m. . . . .

Aktier, banklotter, andelar i enkla bolag, handelsbolag, kommanditbolag, ekonomiska föreningar och rederier samt obligationer, enligt följande specifikation (eventuellt å bilaga):

st.

kr.

>>

»

Fordringar (även banktillgodohavanden) och kontanter . . . . .

Andra tillgångar, som skola ingå i den skattepliktiga förmögenheten . . . . .

Summa tillgångar

Avqār: skulder

Behållen förmögenhet

Av förmögenheten tillhörde mig och min hustru kr. .... och följande mina barn,

för vilka jag är uppgiftspliktig: .....

 $\frac{1}{60}$ av behållna förmögenheten utgör

»Återstående inkomst» utgör enligt uppgift här ovan

Summa att taxera till inkomst- och förmögenhetsskatt

Sammanställning för bevillningstaxeringen.		Kronor	öre	Taxeringsnämndens anteckningar	
				Kronor	öre
I enlighet med omstående uppgifter och särskilda bilagor uppgiver jag för taxering inom denna ..... kommun:					
Inkomst av fast egendom enligt bil. till A I					
» » frälseränta efter avdrag av 5 % av dess taxeringsvärde					
Annan inkomst av fast egendom enligt A II					
Inkomst av kapital enligt B					
» » arbetsanställning, tjänst eller pension enligt C I					
Inkomst av rörelse eller yrke enligt bil. till C II					
Inkomst av icke yrkesmässig verksamhet och tillfälliga inkomster enligt C III					
Inkomst av bolag eller rederi enligt inramad uppgift under D					
Avgår (se 13 o. 18):					
a) Ränta å gäld (= allmänna avdrag 2)					
b) Periodiskt understöd (= allmänna avdrag 3)					
c) Förlust eller underskott (= allmänna avdrag 4)					
d) Försäkringspremier (= allmänna avdrag 5)					
Summanräknad inkomst					
Summa avdrag					
Återstående inkomst					

Särskilda upplysningar och yrkanden.

Undertecknad var under nästföregående år gift ogift änkring änka fränskild (det rätta understrykes) samt

hade

hade icke

 husföreståndarinna (se 19).

Antalet hemnavarande eller av mig helt eller delvis underhållna barn, vilka vid utgången av nästföregående år ej uppnått 21 år och icke själva skola taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, utgjorde: .....

Att jag, min hustru och mina hemnavarande eller av mig helt eller delvis underhållna barn, vilka vid utgången av nästföregående år ej uppnått 21 år och icke själva skola taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, under året icke åtnjutit annan inkomst, drivit annan näring eller vid årets slut haft förmögenhet till högre belopp, än här ovan uppgivits, samt att jag efter bästa förstånd meddelat de lämnade uppgifterna, bekräftas på heder och samvete

den ..... 19.....	
Namn:	Gift kvinna skall i sin deklaration här anteckna
Yrke eller titel:	Mannens namn: .....
Nationalitet: ..... <small>(ifylles icke för svensk medborgare)</small>	» yrke eller titel: .....
Postadress:	» nationalitet: ..... <small>(ifylles icke för svensk medborgare)</small>

Taxeringsnämndens beslut.

Taxeringsnämnden har i enlighet med med frångående av deklarationen taxerat den skattskyldige	
1) Till bevillning inom denna kommun: av kapital	kr. ....
av arbete	» .....
av rörelse	» .....
Summa kr.	
Avdrag enligt 11 §, 2 mom. 3) bev. förordn.	» .....
Återstående bevillningspliktig inkomst	kr. ....
2) Till inkomst- och förmögenhetsskatt: taxerat belopp	kr. ....
till B-skatt taxerat belopp	» .....
Skäl för avvikelse från deklarationen:	

Särskild bilaga lämnas för varje fastighet.
För jordbruksfastigheter i sambruk må dock
gemensam redovisning lämnas.

Bilaga till A I.
Inkomst av fast egendom.
Jordbruksfastighet.

Bilaga nr   till

(den skattskyldiges namn)

deklaration,

utvisande inkomster och utgifter från

(fastighets namn och nummer)

inom   kommun   under år 19.....

Taxeringsvärde (se 20):

Areal i hektar: åker   , äng   , skogs- och betesmark

Kreatursbesättning i medeltal: hästar, därav   unghästar,   oxar och tjurar,   kor,   ung-

kreatur,   får,   getter,   svin,   höns,   annat fjäderfä,   bisamhällen,

	Kronor	öre		Kronor	öre
Inkomster.			Utgifter (se 9).		
1. Naturaformåner (se 21) enligt ortens pris:			1. Arrenden och betesavgifter		
a) Förmån av hyresfri bostad för mig och min familj (..... rum och kök) jämte utrymmen för bekvämlighet och trevnad (se 22) . . .			2. Kontanta arbetslöner:		
b) I hushållet använda produkter (se 23) från egendomen för ..... hushållsmedlemmar (se 24) samt för tillfälliga kosttagare:			till fast anställd driftspersonal (se 29) . . . . kr.		
vete ..... kg. . . kr			» daglönare . . . . »		
råg ..... » . . »			» ackordsarbetare . . . »		
korn ..... » . . »			3. Kost för anställd personal:		
havre ..... » . . »			..... kostdagar för fast anställd driftspersonal (se 29) à kr. .... pr dag kr.		
ärter ..... » . . »			..... kostdagar för legodagsverkare à kr. .... pr dag . . . . . »		
potatis ..... » . »			4. Avlöning i natura (bostadsförmån i mig tillhörig fastighet oräknad) till statare och annan driftspersonal, ej i husbondens kost (se 30)		
trädgårdsprodukter . . »			5. Utgifter för inköp av (se 31):		
nötkreatur och kött därav »			spannmål och frövaror . . kr.		
svin och fläsk . . . . »			kraftfoder och betmassa »		
får och getter samt ull »			potatis och rotfrukter . . »		
fjäderfä, fisk och vilt »			hö, halm och grönfoder »		
mjölkochprodukter därav »			andra fodermedel . . . »		
ägg ..... tjog . . »			gödselmedel och torvströ »		
bränsle . . . . . »			hästar . . . . . »		
..... »			nötkreatur . . . . . »		
..... »			svin och grisar . . . . »		
c) Saluvärdet av produkter från egendomen, som utgått till statare och annan driftspersonal samt till undantagstagare m. fl., ej i den skattskyldiges kost (se 23)			får och getter . . . . . »		
d) Produkter och beståndsdelar från egendomen, använda till nybyggnad, till- eller ombyggnad eller grundförbättring (se 23):			fjäderfä . . . . . »		
skogseffekter . . . . kr.			redskap och andra yttre inventarier . . . . »		
sten, grus, lera och tegel m. m. . . . . »			..... »		
Överföres			Överföres		

Särskild bilaga lämnas för varje företag.
Denna sida av bilagan användes av näringsidkare, som icke föra handelsböcker.

Bilaga till B.
Inkomst av rörelse eller yrke.
Uppgift om inkomst av fast egendom lämnas å bilaga till A I.

Bilaga n:r ..... till ..... deklARATION, utvisande
(den skattskyldiges namn)
inkomster och utgifter uti av mig bedriven .....
(rörelsens eller yrkets namn)
inom ..... kommun ..... under år 19.....

Taxeringsvärdet (se 20) å i rörelsen eller yrket använd egen fastighet: .....

	Kronor	Öre
Bruttoinkomster under året (även där likvid icke influtit under samma år) (se 37):		
1. Försäljning av varor eller tillverkningar	kr.	
2. Ersättning för utfört arbete	»	
3. Saluvärdet av de förnödenheter och varor, som jag ur affären tillgodogjort mig i hushållet eller eljest för egen eller min familjs räkning (se 22)	»	
4. Övriga inkomster	»	
Utgående lager: Anskaffningsvärdet å lager av handelsvaror, råmaterial, hel- och halvfabrikat samt förbrukningsartiklar m. m. vid årets slut (se 38)		
Summa		
Ingående lager: Anskaffningsvärdet å lager av handelsvaror, råmaterial, hel- och halvfabrikat samt förbrukningsartiklar m. m. vid årets början (se 38)		
Omkostnader under året (även där likvid icke erlagts under samma år) (se 9, 10 o. 39):		
5. Inköp av råmaterial, förbrukningsartiklar och andra för rörelsen avsedda varor		
6. Hyror och arrenden		
7. Ränta å lånt anläggnings- och rörelsekapital (se 5)		
8. Arbetslöner:		
i penningar	kr.	
i natura	»	
9. Andra utgifter för rörelsen:		
bränsle	kr.	
kraft och belysning	»	
reparations- och underhållskostnader	»	
frakter	»	
kontorskostnader och porto	»	
å näringen belöpande acciser	»	
premier för försäkring av i rörelsen använd personal och egendom	»	
diverse driftkostnader	»	
10. Avskrivningar:		
värdeminskning å driftsinventarier (..... % å kr. ....) (se 8)	»	
avskrivning å fordringar (se 36)	»	
Summa		
Summa bruttoinkomster och utgående lager	kr.	
Avgår: Summa ingående lager och omkostnader	»	
Återstående inkomst (införes under C II i dekl.) kr.		

Bevillningspliktig inkomst: »Återstående inkomst» enligt uppgift ovan ..... kr.
Avgår: 5 % å taxeringsvärdet av i rörelsen använd egen fastighet ..... »
Återstående bevillningspliktig inkomst kr. ....

Fördelning av den bevillningspliktiga inkomsten mellan kommuner (se 12): .....

Av taxeringsnämnden beräknad inkomst: enligt bevillningsförordningen ..... kr.
enligt inkomstskatteförordningen ..... »

Skäl för avvikelse från deklARATION: .....

Särskild bilaga lämnas för varje företag. Denna sida av bilagan användes av näringsidkare som föra handelsböcker.

Bilaga till B.
Inkomst av rörelse eller yrke
Uppgift om inkomst av fast egendom lämnas å bilaga till A I.

Bilaga nr ..... till ..... deklARATION, utvisande
(den skattskyldiges namn)
inkomster och utgifter uti av mig bedriven .....
(rörelsens eller yrkets namn)
inom ..... kommun ..... under år 19.....

Taxeringsvärdet (se 20) å i rörelsen eller yrket använd egen fastighet .....

	Kronor	Öre
Nettovinst enligt bilagda räkenskapsutdrag (se 35)		
Tillkommer:		
1. Saluvärdet av de förnödenheter och varor, som jag ur affären tillgodogjort mig i hushållet eller eljes för egen eller min familjs räkning, (därest icke motsvarande belopp ingår i bokförda nettovinsten) (se 22)	kr.	
2. Sammanlagda beloppet av i räkenskapen gjorda avskrivningar för värdeminskning	»	
3. Alla bokförda utgifter för utskylder	»	
4. Eljest bokförda omkostnader eller avdrag, som ej få avräknas, såsom personliga utgifter, hushållskostnader o. d. (se 5, 9 o. 10)	»	
Avgår:	Summa	
5. Värdeminskning å egna byggnader, som använts i rörelsen (se 8): ..... % å kr. .... = kr. .... % å kr. .... = » ..... kr. .... (Brandförsäkringsvärdet vid årets slut utgjorde kr. ....)		
6. Värdeminskning å driftsinventarier (se 8): ..... % å kr. .... = kr. .... % å kr. .... = » ..... kr.		
7. Värdeminskning å andra för stadigvarande bruk avsedda tillgångar (gruva, rätt till stenbrott, patenträtt etc.) (se 33)	»	
8. Avskrivningar för lidna förluster å fordringar (se 36)	»	
9. I nettovinsten ingående inkomst av kapital, som uppgives under C I i deklaraTionsformuläret	»	
10. Saluvärdet av skog och andra produkter eller råämnen från egen fastighet, som förädlats eller förbrukats i företaget ävensom annan i nettovinsten ingående inkomst av fast egendom, som uppgives under A i deklaraTionsformuläret (se 23)	»	
11. Eljest bokförd, ej skattepliktig eller ej som inkomst av näring skattepliktig vinst	»	
Återstående inkomst (införes under C II i dekl.)		

Bevillningspliktig inkomst: »Återstående inkomst» enligt uppgift ovan ..... kr.
Avgår: 5 % å taxeringsvärdet av i rörelsen använd egen fastighet ..... » .....
Återstående bevillningspliktig inkomst kr. ....

Fördelning av den bevillningspliktiga inkomsten mellan kommuner (se 12):
.....
.....
.....

Av taxeringsnämnden beräknad inkomst: enligt bevillningsförordningen ..... kr.
enligt inkomstskatteförordningen ..... » .....

Skäl för avvikelse från deklarationen: .....
.....
.....